

Ουκρανία
Διπλωματικός
πόλεμος με το
όπλο κάτω από
το τραπέζι

Ποιος αγωνιά για
τη συμφωνία με
την τρόικα;

ΣΕΛΙΔΑ 16

Πακτωλός
υποσχέσεων σε
ψυχροπολεμικό
φόντο

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Υγεία
Μπάχαλο και
ληστεία

ΣΕΛΙΔΑ 9

Οι βαρόνοι των
ΜΜΕ έφτιαξαν
«κόμμα»

ΣΕΛΙΔΑ 3

Απολύσεις
πέρυσι, φέτος
και του χρόνου

ΣΕΛΙΔΑ 8

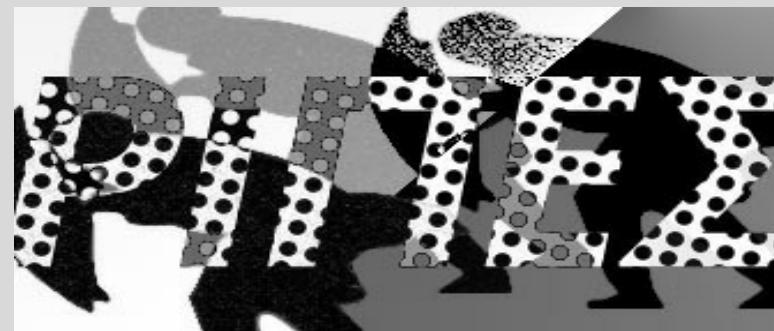

**Μόνο από μοιράσματα και
ξαναμοιράσματα αγορών
και σφαιρών επιρροής
γνωρίζει ο ιμπεριαλισμός**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

8/3: Ημέρα γυναίκας 8/3/1782: Σφραγή Οχάιο, νεκρόι 29 άνδρες, 27 γυναίκες και 34 παιδιά, όλοι Ινδιάνοι 8/3/1907: Γέννηση Κωνσταντίνου Καραμανλή 8/3/1910: Καθέρωση ημέρας γυναίκας (β' διεθνής συνδιάσκεψη σοσιαλιστριών) 8/3/1968: Φοιτητική εξέγερση στην Πολωνία συμπαρασύρει και εργάτες, σύλληψη 1.208 ατόμων 8/3/1970: Δολοφονική απότελεσμα κατά Μακάριο 9/3: Ημέρα μηνής πεσόντων αστυνομικών 9/3/1956: Σύλληψη Μακάριου, εξορίζεται στις Σεϋχέλλες 9/3/1969: Βόμβα σε υπηρεσιακό αυτοκίνητο έξω από την Ασφάλεια Αθηνών 10/3/1944: Ιδρυση «κυβέρνησης του βουνού» (Βίνιαν Ευρυτανίας) 10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελληνη» στη διάρκεια προβολής της σοβιετικής ταινίας «Ουράνιο Τόξο», δεκαοκτώ τραυματίες, οι τρεις πολύ σοβαρά 10/3/1979: Βόμβα σε δύο λεωφορεία στο Μεταξουργείο (ΕΛΑ) 10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία (17N) 11/3/1971: Βόμβα (ΕΜΑ) στην είσοδο γραφείων εφημερίδας «Εστία» 11/3/1989: Βόμβα σε γαλλική τράπεζα στο Κολωνάκι (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 11/3/1993: Βόμβα στην Εφορία Πετρούπολης (17N) 11/3/2004: Πολλαπλές βομβιστικές επιθέσεις σε αμισχοστιχίες και στηριδρομωικούς σταθμούς της Μαδρίτης, 192 νεκροί, 1.460 τραυματίες 12/3: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο, Βενεζουέλα: Ημέρα σημαίας 12/3/1918: Ο Λένιν μεταφέρει τη ρωσική πρωτεύουσα από την Πετρούπολη στη Μόσχα 12/3/1947: Ανακήρυξη Λαϊκής Δημοκρατίας Ρουμανίας 12/3/1998: Βόμβες σε αντιπροσωπείες αυτοκινήτων (17N) 13/3: Πρωτοχρονιά Κούρδων 13/3/1881: Εκτέλεση τσάρου Αλέξανδρου Β' («Ναρόντναγια Βόλια») 13/3/1902: Κλείνουν όλα τα σχολεία στην Πολωνία λόγω άρνησης των μαθητών να τραγουδούν τον ρωσικό ύμνο «Θεέ σκέπε τον τσάρο» 13/3/1957: Απαγχονίζεται ο Ευαγόρας Παληκαρίδης (ΕΟΚΑ) από Βρετανούς 13/3/1958: Απολύνονται 133 κομμουνιστές από τον Αγιο Ευστράτιο 13/3/1971: Βόμβα (ΕΜΑ) στην Εσσο-Πάππας 13/3/1980: Αρχή ένοπλου ογκώνα ΡΚΚ 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17N) 13/3/1999: Αστυνομικός σκοτώνει τον Αλβανό Αρμπέν Βεζί (Κοζάνη) 13/3/2004: Θάνατος 36χρονου Πολωνού Γιαντέους Κότσεβα στα κρατήτρια του ΑΤ Βύρωνα 14/3: Ημέρα μπριζόλας και πεολειάς, ημέρα σταθεράς π, ημέρα νεφρού 14/3/1883: Θάνατος Καρλ Μαρξ 14/3/1945: Χίτες χυτούπονο αγρότες στη Βέροια, επτά νεκροί 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών ΚΝΕ και Αντι ΕΦΕΕ σε Πειραιά και Θεσσαλονίκη 14/3/1987: Η «Μαχητική Κομμουνιστική Ενωση» εκτελεί τον γενικό διευθυντή διαστημικών ερευνών και εξοπλισμών Λίτσιο Τζοτζέρι (Ιταλία) 14/3/1992: Η εφημερίδα «Πράβηντα» αναστέλλει την έκδοσή της 14/3/2004: Αποτυχημένη βομβιστική επιθέση Επαναστατικού Αγώνα στο υποκατάστημα «Citibank» Ψυχικού.

● Μόλις μαράθηκε η Ελιά, ο κυρ-Σταύρος φώναξε στον παραγό του ●●● Σταυράκη, βουρ στο Ποτάμι ●●● Κι ο Σταυράκης, μαθημένος χρόνια τώρα να μη λέει όχι στον κυρ-Σταύρο, έτρεξε ●●● Αλλωστε του άρεσε η ιδέα ●●● Τι καλύτερο, δηλαδή, είχε ο Μπέπε; ●●● Οι 58 ξεκίνησαν με φιλοδοξίες και κατέληξαν να είναι οι χρήσιμοι ήλιθιοι ●●● Κάπι σαν τους «λαγούς» που τρέχουν στα μίτινγκ του στίβου για να «τραβήξουν» τις φίρμες ●●● Εκαναν τη λάντζα του Μπένι και των βαρόνων των μίντια και αποσύρθηκαν ●●● Κρατώντας το κέρατο μιας αγελάδας φωτογραφήθηκε σε αγροτική έκδεση στο Ολάντ ●●● Δεν μπορείς να πεις, έχει χιούμορ ●●● «Τα μέλη της κυβέρνησής μου θα είναι άγιοι πολεμιστές στην υπηρεσία του αιγυπτιακού λαού» δήλωσε ο νέος χουντικός πρωθυπουργός Ιμπραχίμ Μάχλαμ ●●● Μεγαλεργολάβος και στέλεχος του κόμματος του Μουμπάρακ ●●● Ο τηλε-Μπουμπούκος ανακοίνωσε -με φίστα, φυσικά- ότι γίνεται εδελωνής δότης μυελού των οστών ●●● Επειδή δεν είμαστε γιατροί, ρωτάμε: είναι σίγουρο ότι δε δα υπάρχει κα-

νέας κίνδυνος για τον λάππη; ●●● Κουκουλοφόρο, ρουφιάνο και άλλους παρόμοιους χαρακτηρισμούς απέδωσε η Πιπίλη στον Βαλλιανάτο, επειδή βγήκε και έκραζε συνυποψηφίους του ως ομοφυλόφιλους ●●● Αρκούσε ένας και μόνο χαρακτηρισμός: παλιό...ας ●●● Ενα ερωτήμα υπάρχει μόνο: διεκπεραιώνει και κάποιο συμβόλαιο ο Βαλλιανάτος; ●●● Η Χριστοφιλοπούλου βγήκε και δήλωσε ότι δε υπάρχουν απολύσεις και διαδειμότητες μετά το 2014 ●●● Υπάρχει ένας ή μία (αριθμός 1) Ελληνας ή Ελληνίδα που να την πίστεψε; ●●● Ρε σεις, συριζιάκια της Αυτόνομης Παρέμβασης,

μην την χτυπάτε τόσο την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, δα της αφήσετε κάνα κουσούρι ●●● Ακου εκεί «εξακολουθεί να βρίσκεται μακριά από την πραγματικότητα» ●●● Αυτό τρέχει τελικά με τον Παναγόπουλο και τους άλλους ●●● Είναι φαντασιόληπτοι, όχι πουλημένοι στο κεφάλαιο, τοιράκια της εργοδοσίας, δούλοι του συστήματος ●●● Ο Τιθασόπουλος έριξε ήδη την πρώτη γέφυρα για να περάσει (σ)το Ποτάμι ●●● Ουδεμία έκπληξη για μας, αλλά εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ δεν αιδάνονται την ανάγκη να κάνουν κανένα σχόλιο για τον μέχρι πρότινος βουλευτή τους; ●●● Επαθε κάπι ξαφνικά ο

Τατσόπουλος ή τέτοιος ήταν και όταν τον κανάκευαν για να δεῖουν πως κάνουν «άνοιγμα στην κοινωνία»; ●●● Χαρός γίνεται στο ΠΑΣΟΚ για να πείσουν τη Φώφη να κατέβει ευρωποψήφια ●●● Απ' αυτό και μόνο μπορείτε να καταλάβετε σε ποια υπόγεια έχει ξεπέσει η αστική πολιτική ●●● Τα όσα ακούγονται περί ναυαγίου είναι εκτός πραγματικότητας, δήλωσε ο Γιάννης Βούλγαρης για τους 58 ●●● Και δέλει να τον δεωρούν σοβαρό ανδρωπο, λόγω πανεπιστημιακού στάτους ●●● «Το σάιτ πρέπει να είναι ανεξάρτητο και δεν δειν αν συνεχίσω να παραμένω σε αυτό. Στο εξής, μπορείτε να γράφετε ακόμα και εναντίον μου» ●●● Το είπε ο Σταυράκης στο προσωπικό του μαγαζιού του, με την ελπίδα ότι δα υπάρχουν μαλάκες που δα το χάψουν ●●● Τελικά βρέθηκε άνθρωπος ν' αντικαταστήσει τον Δασκαλόπουλο στον ΣΕΒ ●●● Δεν είναι πρωτοκλασάτος (όσοι βολιδοσκοπήθηκαν αρνήθηκαν), αλλά δεν άντεχαν οι καπιταλιστές να έχουν τον Δασκαλόπουλο και για πέμπτη δημεία στην προεδρία ●●● Πολλή πίκρα ο Μπένι για το κόμμα του Σταυράκη ●●●

◆ Για να μην ξεχνιόμαστε. Ο Κουντρέτ Οζερσάι που ήρθε στην Αθήνα και συναντήθηκε με τον γενικό γραμματέα του ΥΠΕΞ Α. Μητσιάλη δεν ήρθε ως εκπρόσωπος της Τουρκοκυπριακής Κοινότητας, αλλά ως εκπρόσωπος του τουρκοκυπριακού συνιτώντος κράτους, όπως ορίζεται το στάτους από το κοινό ανακοινωθέν Αναστασιάδη-Ερογλου. Ο δε Ανδρέας Μαυρογιάννης επισκέφτηκε την Αγκυρα όχι ως εκπρόσωπος της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά ως εκπρόσωπος του ελληνοκυπριακού συνιτώντος κράτους. Μπορούμε να διαπιστώσουμε, λοιπόν, ποιος αναβαθμίζεται και ποιος υποβαθμίζεται από την αρχή κιόλας της διαδικασίας.

◆ Ποιος αντιπροσώπευσε την ΕΕ στη σύνοδο των υπουργών Οικονομικών του G20 που έγινε στο Σίδνεϊ; Κάποια Χριστίνα Παπακωνσταντίνου, γενική γραμματέας του υπουργείου Οικονομικών. Αν δεν το πιστεύετε, μπορείτε να δείτε και την αναμνηστική φωτογραφία,

στην οποία η Χρ. Παπακωνσταντίνου φιγουράρει δίπλα στον Λιου, τον Μοσκοβισί, τον Σόιμπλε και τους υπόλοιπους υπουργούς. Το σημειώνουμε γιατί την περίοδο της ανάληψης της προεδρίας της ΕΕ από την Ελλάδα μας είχαν ζάλισε με την προταγόνιδα για το σημαντικό διεθνή ρόλο που θ' αναλάμβαναν ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος και ο Στουρνάρας. Στη σύνοδο του G20, λοιπόν, ο Στουρνάρας έμεινε στην Αθήνα για το παζάρι με την τροίκα και έστειλε τη γενική γραμματέα του για τις φωτογραφίσεις, αφού αποκλειστικά σ' αυτό περιορίζεται ο ρόλος της χώρας που προεδρεύει

και παράτησε τους 58 βάζοντας πλάρη για τη ΔΗΜΑΡ. Μια μεγάλη παρέα είναι όλοι εκεί στην Κεντροαριστερά. ◆ Πώς κάνει... αυτοκριτική ένας φινετσάτος «ευρωκομμουνιστής»; Απολαύστε Σπύρο Λυκούδη: «Βιάστηκαν οι φίλοι μας οι 58 να συγκροτήσουν παράταξη σε συνεργασία με τον κ. Βενιζέλο και το

τυπικά στην ΕΕ. ◆ Το Μητσοτακαΐκο (Ντόρα, Κυριάκος, Χατζηδάκης και Χατζηδάκης του Φαλήρου) γιατί στηρίζουν τον Σγουρό; Αυτοί δεν κάνουν τίποτα χωρίς αντάλλαγμα. ◆ Τελικά, πέρασε του Μπένι. Ο κυρ-Φώτης δεν προσκλήθηκε στο συνέδριο του ΕΣΚ. Σκασλά του, όμως, το κυρ-Φώτη. Με τα κουλουράχατα της τελευταίας εβδομάδας στους 58, ποιος θα τολμήσει να του μιλήσει για το ΕΣΚ και τα χρίσματά του; ◆ «Μετά τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών, δεν με αφορά το εγχείρημα όπως γίνεται», δήλωσε ο Ν. Χριστοδουλάκης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Οι υπερβολικά ενθουσιώδεις εκπημήσεις για κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου δεν προέρχονται από καλά θεμελιώδη έρευνα, αλλά περισσότερο από πρώην καθηγητές και απογοητευμένους επιστημονές, που φάνηκαν να βρουν μια δουλειά για τον εαυτό τους. Αυτοί οι επιστήμονες είναι που φέρνουν στη δημόσια συζήτηση απότελεσμας περί τους όπου η Κρήτη βρίσκεται πάνω σε απο

Οι βαρόνοι των ΜΜΕ έφτιαξαν «κόμμα»

«Στάμι του Σταύρου Θεοδωράκη ερμηνεύεται ήδη ως απειλή κατά του ΣΥΡΙΖΑ που νόμιζε ότι είχε σίγουρους τους ψηφοφόρους νεότερης ηλικίας» (Τα Νέα, 27.2.14). Θέλει η πουτάνα να κρυψεί μα η χαρά δεν την αφήνει. Την επαύριο κιόλας της ανακοίνωσης από τον Σταύρο Θεοδωράκη ότι φτιάχνει κόμμα, χωρίς να ξέρει κανείς ούτε τον προγραμματικό λόγο του κόμματος, ούτε τη στελέχωσή του, παρά μόνο το όνομα του –έλεω τηλεόρασης– αρχηγού, ο βασικός πολιτικός αρθρογράφος της καθημερινής του Συγκροτήματος Ψυχάρη έχει ήδη αποφανθεί ότι το κόμμα Θεοδωράκη θα κάνει ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ, στερώντας του ψηφοφόρους από τις μικρές ηλικίες. Αυτό, βέβαια, μένει να αποδειχτεί, όμως η βιασύνη να βγουν συμπεράσματα με το «καλημέρα» αποκαλύπτει ποιοι είναι οι προγραμματικοί εμπνευστές αυτής της κίνησης. Άλλωστε, ο Θεοδωράκης είναι υπόλληλος του Ψυχάρη, μιντιακό προϊόν των Μέσων που ελέγχει είτε μόνος του είτε συνεταιρικά με τον Μπόμπηλα. Τι θ' ακολουθήσει δεν είναι δύσκολο να το προβλέψουμε: ένας διαφριστικός καταγισμός, στον οποίο κάποια στιγμή θα προστεθούν και τα πρώτα «ενθαρρυντικά» γκάλοπ. Άλλωστε, σημαντικό μέρος των στελεχών του κόμματος Θεοδωράκη είναι εκπαιδευμένα στη διαφήμιση και στη δημοσιογραφία που κάνει ο όστρο μαύρο.

Βρήκε και η Ελλάδα τον Μπέπε Γκρίλο της; Από απόψη εικόνας, αυτή είναι η επιδίωξη. Χωρίς, όμως, τα καρογκιζλίκια του Γκρίλο και τις «αψυχολόγητες» αντιδράσεις του. Εδώ τα πράγματα είναι απόλυτα ελεγχόμενα από τους «βαρόνους» των μίντια. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι η δημιουργία του κόμματος Θεοδωράκη ανακοινώθηκε την επαύριο του ναυάργου των 58, με τους οποίους ο νεόκοπος αρχηγός παζάρευε κάποια στιγμή, όπως αποκαλύφθηκε. Το εγχείρημα των 58 δεν πέτυχε τους στόχους του, δεν πέτυχε να εμφανιστεί ως κάτιο το καινούργιο και μόλις κατέρρευσε τα πολιτικά μαγειρεύα των «βαρόνων» ξεφύρισαν το νέο πρόϊόν, το οποίο προφανώς ετοίμαζαν κάποιο καιρό πριν.

Η συνταγή του νέου εδεσματος δεν περιέχει τίποτα το πρωτότυπο. Πρώτα ανακοινώθηκε ο αρχηγός, τον οποίο –όπως είπε– κόρσιος και κομάκης παρακαλούσε να γίνει αρχηγός κόμματος. Μετά ανακοινώθηκαν οι συνεργάτες της «Κόντρας» που αναφέροταν σε μια ακόμη δημοσιογραφική αλητεία αυτού του τύπου (έβγαλε λάδι το Λιμενικό για το έγκλημα στο Φαρμακονήσο) και έγραψε: «Θα ήθελα τη γνώμη σου γι' αυτό... και αν υπάρχει κάποια ανακρίβεια στο παρακάτω άρθρο, γιατί εγώ δεν βλέπω καμία... Και είναι κρίμα προγραμματικά να παίζεις τέτοιο ρόλο... Κρίμα για τις ψυχές και τους ανθρώπους που πνίγηκαν».

Αντί να απαντήσει στα όσα του καταλόγιζε το άρθρο της «Κόντρας» (απολύτως ντοκουμενταρισμένα, με βάση όσα ο ίδιος έγραψε), ο Θεοδωράκης απάντησε στον αναγνώστη μας ως εξής (διατηρούμε τη σύνταξη του πρωτότυπου): «Ο καθένας στην Ελλάδα μπορεί να γράφει ότι θέλει. Μπορεί ακόμη και να παραβλέπει τι λένε οι ίδιοι οι μετανάστες, να μην μιλάει με τους λιμενικούς, να μην ακούει τους ανθρώπους που περιεθαλψαν τους ναυαγούς και να έχει το θράσος να λέει «εγώ ξέρω τι έγινε!». Το κείμενο έχει τόσες ανακρίβειες που δεν θα μπω στο κόπο να τις επισημάνω. Άλλωστε η εκπομπή είναι παντού και ο καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματα του. Πάντως για την ιστορία να σας αναφέρω ότι οι εκπρόσωποι της Αργανιστικής κοινότητας – στα γραφεία της οποίας έγιναν ορισμένες από τις συνεντεύξεις των ναυαγών – μας έδωσαν συγχαρητήρια για τον τρόπο που παρουσιάσαμε τα γεγονότα και τις απόψεις των συμπατριωτών τους ναυαγών!»

Αυτό το υποκείμενο θέλει να σώσει την Ελλάδα...

τι συνταξιούχοι νεοφιλελεύθεροι τύπου Ν. Δήμου, κάτιο δημοσιογραφίσκοι «ειδικών αποστολών», κάτιο πανεπιστημιακοί του «κλίματος Διαμαντοπούλου» (συν τον απαραίτητο κομμουνιστοφάγο Μαραντζίδη), συν κάτιο «πολίτεψη» με διάφορες ιδιότητες, έφτιαξαν μια τριαντάδα για ζεινόντα, στην οποία καλούνταν να προστεθούν διάφοροι «εθελοντές» κατά τα πρότυπα των ΜΚΟ, με εγγραφή μέσω Διαδικτύου. Ολη η δομή, άλλωστε, θυμίζει ΜΚΟ.

Ο πολιτικοϊδεολογικός αχταρμάς επίσης δεν περιλαμβάνει εκπλήξεις. Από τις πρώτες κιόλας δηλώσεις του ο αρχηγός φρόντισε να ταχθεί υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημών. Ακολούθησε η υποστήριξη της «αξιολόγησης». Και το απαραίτητο σχήμασμα «των πολιτικών», διότι «ζούμε μια μεγάλη διάψευση από τους πολιτικούς». Ο αρχηγός δηλώνει βέβαια... αριστερός (από πότε, ρε λεβέντη);, αλλά... κλέβει ιδέες και από την Αριστερά και από τη φιλελεύθερη παράταξη. Κοντολογίς, είναι... απροκατάληπτος, μοντέρνος, νεάζων στα συσσώμια του.

Θα πετύχει το εγχείρημα; Θα καταφέρει να κόψει νεανικές ψήφους από τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως είναι ο στόχος του; Είναι νωρίς να κάνουμε πρόβλεψη. Στοχεία δεν υπάρχουν και εμείς, όπως γνωρίζετε, δεν ζητάρουμε με πολιτικές προβλέψεις. Αν, πάντως, αυτό το πράγμα (γιατί περί πράγματος πρόκειται) καταφέρει να εκλέξει ευρωβουλευτή (που σημαί-

νει να πιάσει ένα ποσοστό γύρω από το 4%), θα είναι η πρώτη φορά που οι βαρόνοι των ΜΜΕ θα έχουν καταφέρει να φτιάξουν πολιτικό μόρφωμα σε δοκιμαστικό σωλήνα, έξω από τις διεργασίες με τις οποίες διαμορφώνονται εδώ και δεκαετίες τα πολιτικά κόμματα. Θα είναι το κερασόπικο στην τούρτα της πολιτικής κρίσης που μαστίζει τον ελληνικό καπιταλισμό.

Θιάς πολιτικής κρίσης, αλλά και αποσάθρωσης του κοινωνικού ιστού μπορεί να ανθίσει. Από την άποψη αυτή, έχουμε να κάνουμε με ένα πείραμα, που θελεί να εγκλωβίσει ένα απολιτικό κομμάτι της νεολαίας, μετατρέποντας τον μικράδικο εθελοντισμό σε πολιτικό ρεύμα.

Είναι σίγουρο ότι τις επόμενες εβδομάδες, με αφορμή το κόμμα των μιντιαρχών, θα διαβάσουμε πολλά και διάφορα για την ανάγκη επιστροφής στην «καθαρή πολιτική». Λογικό είναι να «τζινίσουν» οι της παραδοσιακής αστικής πολιτικής, όπως φάνηκε και από το πικρόχολο πρώτο σχόλιο του Βενιζέλου. Ομως, η παραδοσιακή αστική πολιτική μόνο στη μόστρα διαφέρει από ελεγχόμενα μικράδικα εγχειρήματα τύπου Θεοδωράκη. Στην ουσία έχει τις ίδιες εξαρτήσεις από τους μιντιαρχες και άλλους καπιταλιστές (μόνοι τους έχουν καθιερώσει τον όρο διαπλοκή), ενώ συχνά-πυκνά οι φορείς της προσπαθούν να δείξουν ότι ανανεώνονται, χρησιμοποιώντας «νέα, άφθαρτα πρόσωπα», που «προέρχονται από την κοινωνία και όχι από τον κομματικό σωλήνα ή από πολιτική τζάκια». Τα δικά τους κόλπα μιμεύται ο Θεοδωράκης.

Ευχαριστούμε, αλλά δε θα συμμετάσχουμε σε καμία «συμμαχία της καθαρής πολιτικής». Για μας η πολιτική έχει τοξικό πρόστιμο. Ο Θεοδωράκης και η παρέα του είναι σάρκα από τη σάρκα της αστικής πολιτικής, μολονότι δεν προέκυψαν από τις παραδοσιακές διεργασίες της. Προέκυψαν, όμως, από διεργασίες που πάντοτε γίνονταν στο παρασκήνιο της αστικής πολιτικής, με στόχο να κατεχούνται το κρατικό χρήμα, άρπαξαν τον τόπο. Και δεν πλήρωσαν δεκάρα. Αυτό το θέμα, όμως, δεν περιλαμβάνεται στη συγγνώμη. Οι επίγονοι των ναζί που κυβερνούν τη σημερινή μπεριαλιστική Γερμανία το έχουν ξεκόψει και οι δουλικές ελληνικές κυβερνήσεις κάνουν τα πάντα για να κατοχωνιάσουν το σχετικό αίτημα. Θα δείξω τη συμπάθειά μου και θα αποτίσω φόρο τιμής στα θύματα, αλλά εκείνο που δεν μπορώ να κάνω είναι να διαφοροποιηθώ από την κυβέρνησή μου και να δεχτώ αποζημιώσεις, οι οποίες είναι νομικά ανέφικτες», διεμήνυσε πριν έρθει στην Ελλάδα ο Γκάουκ, επιλέγοντας την πιο κομψή διατύπωση που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει. Αν δεν επίκειτο η επίσκεψή του στην Ελλάδα, τότε θα έλεγε ότι το ζήτημα για τη Γερμανία είναι «λήξαν», όπως δεκάδες φορές έχουν διακηρύξει εκπρόσωποι δύον των γερμανικών κυβερνήσεων. Ο πρόεδρος, όμως, είναι το αποσμητικό στη βρομερή πολιτική των κυβερνήσεων.

Σε μια εκδήλωση υποκρισίας παχύδερμου ο μέγας νομομάθης Ευάγγελος Βενιζέλος απεφάνθη προ ημερών ότι το σχέδιο που επεξεργάστηκε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους είναι ατελές και οδηγεί σε δικαιοστική ήττα! Δεν ειδαμε το σχέδιο, αλλά δεν νομίζουμε πως έχει καμιά σημασία. Οταν το ζήτημα των γερμανικών επανορθώσεων δεν έχει τεθεί πολιτικά, τι νόμηα έχει να συζητάμε για τη νομική διαχείρισή του; Απλά, στη Βουλή κοροϊδεύουν αλλήλους και όλοι μαζί τον ελληνικό λαό. Η Γερμανία, όμως, δεν έχει μόνο παρελθόν, έχει και παρόν. Και οι πρόεδροι της δεν έχουν ν' αναφερθούν στο παρόν. «Ακούμε για επιτυχίες της Ελλάδας στο οικονομικό σκέλος και βεβαίως θ' αναφερθώ σ' αυτές», διεμήνυσε ο Γκάουκ, ο οποίος –όπως είπε– ζήτησε σχετική ενημέρωση από την καρκελάριο Μέρκελ (αυτή που τον διόρισε πρόεδρο, όταν ο προκάτοχός του αναγκάστηκε να παραιτηθεί εξαιτίας ενός σκανδάλου). Οταν ωριμήθηκε αν θα ασκήσει και κριτική στην κυβέρνησή του, απάντησε ως γνήσιος της τελετάρχης της καρκελάριας: «Θα ήμουν έτοιμος να το κάνω, αν διαπιστώνα σοβαρά λάθη της κυβέρνησής μου. Αλλά δεν τα βλέπω» (αυτό έλειπε, να τα δει). Οταν, δε, του μιλο

Με μέτρα οικονομικής και πολιτικής απομόνωσης της Ρωσίας επιχειρούν ο Λευκός Οίκος και οι ετάριοι του να απομονώσουν τη Ρωσία για να διατηρήσουν τους πόντους που κέρδισαν με τη βίαιη και πραξικοπηματική ανατροπή της κλίκας Γιανουκόβιτς και να εμποδίσουν τις επόμενες κινήσεις του Κρεμλίνου στην ουκρανική σκακιέρα.

Ο Λευκός Οίκος, με την υποστήριξη του Καναδά, της Σουηδίας και χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, απειλεί τη Ρωσία με σκληρές οικονομικές και πολιτικές κυρώσεις (διακοπή της στρατιωτικής και οικονομικής συνεργασίας, πάγωμα καταθέσεων και περιουσιακών στοιχείων Ρώσων και ρώσικων εταίριών, αποβολή από το G8). Ομως οι αμερικανικοί λεονταρισμοί δεν βρίσκουν την ίδια ανταπόκριση στους ισχυρούς δυτικοευρωπαίους εταίρους του. Σε έκτακτη σύσκεψη στις Βρυξέλλες, οι υπουργοί Εξωτερικών της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας τάχθηκαν ενάντια στις οικονομικές κυρώσεις και περιόρισαν τη συζήτηση στο πάγωμα των διαπρωτηματεύσεων με τη Ρωσία στο ζήτημα της βίζας, ενώ οι δηλώσεις του γερμανού υπουργού Οικονομικών Σόιμπλε, σε κοινή συνέντευξη με τον αυστριακό ομόλογό του στις 5 Μάρτη, προδιαγράφουν λίγο πολύ τις αποφάσεις της έκτακτης συνόδου κορυφής της ΕΕ: «Είμαστε έτοιμοι και έχουμε δεσμευτεί να κάνουμε τα πάντα για να βοηθήσουμε την Ουκρανία να προχωρήσει σ' αυτή τη δύσκολη φάση, περιλαμβανομένης της παροχής οικονομικής βοήθειας», δηλώσει ο Σόιμπλε, προσθέτοντας ότι «οποιοδήποτε λύση πρέπει να περιλαμβάνει τη Ρωσία». Κατά της επιβολής κυρώσεων στη Ρωσία τάχθηκε και ο αυστριακός υπουργός Οικονομικών Μί-
333 334 335 336

τη Ρωσία». Κατά της επιβολής κυρώσεων στη Ρωσία τάχθηκε και ο αυστριακός υπουργός Οικονομικών Μίχαελ Σπιντελέγκερ, δηλώνοντας: «Δε θα πρέπει να επικεντρωθούμε στις κυρώσεις, αντίθετα η αποκλιμάκωση πρέπει να επιτευχθεί μέσω της συνεργασίας για την εξέρεση μιας λύσης. Όλες αυτές οι συζητήσεις για την επιβολή κυρώσεων δεν βοηθούν ιδιαίτερα». Αιτία για τη στάση αυτή της Αυστρίας είναι η υπερέκθεση αυστριακών τραπεζών και επιχειρήσεων στη Ρωσία.

Ακόμη μεγαλύτερες θα είναι οι συνέπειες για τη Γερμανία, η οποία εισάγει το 40% του φυσικού αερίου και το 35% του πετρελαίου από τη Ρωσία, πολύ πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, ενώ οι γερμανικές επενδύσεις στη Ρωσία μέχρι το Οκτώβρη του 2013 ανέρχονταν σε 22 δισ. δολάρια. Διαφοροποιημένη από το Λευκό Οίκο φαίνεται

το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, όπις οι σκοποί της καταστομένο απαιτεί από τους Παλαιστίνιους να αναγνωρίσουν το Ισραήλ ως «εβραϊκό κράτος», περιγράφει με τον καλύτερο τρόπο όχι μόνο την άρνηση του Ισραήλ στο δικαίωμα επιστροφής των παλαιστίνιων προσφύγων στις πατρογονικές εστίες τους, αλλά και την πρόθεσή του να αθήνει εκτός Ισραήλ όσους Παλαιστίνιους έχουν την ιδιότητα του πολίτη του ισραηλινού κράτους. Αυτή η στρατηγική υλοποιείται με νόμους και αποφάσεις παταικού χαρακτήρα, που

■ **Oukpavia**

Διπλωματικός πόλεμος με το όπλο κάτω από το τραπέζι

να είναι και η στάση της Βρετανίας, όπως αποκαλύφθηκε από τη δημοσιοποίηση βρετανικού εγγράφου, εισήγησης συμβούλου του πρωθυπουργού Κάμερον, σύμφωνα με το οποίο η Βρετανία «δε θα έπρεπε προς το παρόν να υποστηρίξει εμπορικές κυρώσεις ή να κλείσει το Σίτι στους Ρώσους».

Στη διπλωματική πίεση του ασκούν ο Λευκός Οίκος και οι εταίροι του το Κρεμλίνο απαντά με εξίσου σκληρή γλώσσα απειλώντας με κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων των δυτικών τραπεζών και επιχειρήσεων στη Ρωσία. Παράλληλα, έχει περάσει από πλεονεκτική θέση σε αντεπίθεση στον πόλεμο της προπαγάνδας. Κατηγορεί την ΕΕ και τις ΗΠΑ ότι υποκίνησαν και υποστήριξαν την πραξικοπεματική ανατροπή μιας νόμιμης κυβέρνησης και την εγκαθίδρυση μιας παράνομης κυβέρνησης, χρησιμοποιώντας ως δύναμη κρούσης τους φασίστες και τους νεοναζί, τους οποίους νομιμοποίησαν και αντάμειψαν με τη συμμετοχή τους στην κυβέρνηση, ενώ στις καταγγελίες για στρατιωτική εισβολή και παραβίαση της εδαφικής κυριαρχίας της Ουκρανίας απαντά ότι δεν μιλάνε για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου. Επισήμως, βέβαια, η ρωσική θέση είναι πως οι στρατιώτες (που δε φέρουν διακριτικά) είναι... ομάδες αυτοάμυνας πολιτών.

αναθεώρηση του συντάγματος για τον περιορισμό των εξουσιών του προέδρου.

λινού οιατρικής είναι με το
όπλο κάτω από το τραπέζι,
έχοντας ισχυρά χαρτιά στα
χέρια του: τον απόλυτο
στρατιωτικό έλεγχο της Κρι-
μαίας και τη ντε φάκτο πολι-
τική αυτονόμησή της από την
κυβέρνηση του Κιέβου, την οι-

να προετοιμάσουν τις επόμενες κινήσεις τους στον άγριο ενδοϊμπεριαλιστικό ανταγωνισμό για τον έλεγχο της Ουκρανίας. Ενα είναι βέβαιο, ότι η Ρωσία δεν θα κάνει πίσω και ότι θα χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα για να εμποδίσει το ΝΑΤΟ να επεκταθεί μέχρι τα σύνορά της.

Με φασιστική σφραγίδα

Μια σημαντικότατη διάσταση των πρόσφατων πολιτικών εξελίξεων είναι ο κρίσιμος ρόλος που έπαιξαν οι νεοφασιστικές και νεοναζιστικές οργανώσεις μαζί με τα νεοναζιστικά κόμμα «Σβόμποντο». Η ισχυρή παρουσία τους στη διάρκεια των τρίμηνων διαδηλώσεων στην πλατεία της Ανεξαρτησίας, στην πρωταγωνιστικός ρόλος τους στις καταλήψεις κυβερνητικών κτιρίων και στις συγκρούσεις με την αστυνομία, ο ρόλος της αστυνόμευσης και της καταστολής που ανέλαβαν οπλισμένοι στους δρόμους του Κιέβου και σε άλλες πόλεις της δυτικής Ουκρανίας αποσιωπήθηκαν συστηματικά όλο αυτό το διάστημα από τους δυτικούς πάτρονες και υποστηρικτές της αντιπολίτευσης. Και αποσιωπήθηκαν, παρόλο που δημοσιοποιήθηκαν πλήθος φωτογραφίες, βίντεο και στοιχεία για την εγκληματική δράση τους, γιατί ενισχύθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν ως δύναμη κρούσης για την ανατροπή της κυβέρνησης. Επίσης, οι

βερνηστής Γιανουκοβίτς, την αλλογή του συσχετισμού δυνάμεων σε πολιτικό επίπεδο και τη στροφή της Ουκρανίας προς τη Δύση. Χαρακτηρίστηκαν «ήρωες της εξέγερσης» και ανταμείφθηκαν με τη συμμετοχή τους στην κυβέρνηση και μάλιστα σε σημαντικά υπουργικά πόστα.

O Oleksandr Sych, βουλευ-

Σιωνιστικός ρατσισμός και απαρτχάιντ

Οταν ο Νετανιάχου δηλώνει ενώπιον του Ομπράμα, ότι το σιωνιστικό κατεστημένο απταιτεί από τους Παλαιοιστίνιους να αναγνωρίσουν το Ισραήλ ως «εβραϊκό κράτος», περιγράφει με τον καλύτερο τρόπο όχι μόνο την άρνηση του Ισραήλ στο δικαίωμα επιστροφής των παλαιοιστίνων προσφύγων στις πατρογονικές εστίες τους, αλλά και την πρόθεσή του να αθήνει εκτός Ισραήλ όσους Παλαιοιστίνιους έχουν την ιδιότητα του πολίτη του ισραηλινού κράτους. Αυτή η στρατηγική υλοποιείται με νόμους και αποφάσεις ρατσιστικού χαρακτήρα, που

οχυρώνουν το καθεστώς απαρτχάιντ
έναντι των Παλαιστίνιων.

Ενας νέος νόμος πρόκειται να προστεθεί στη μακριά λίστα των ρατσιστικών νόμων που έχει θεσπίσει το σιωνιστικό κράτος με στόχο τον πλαλαιστινιακό λαό. Ο συγκεκριμένος νόμος στοχεύει να σπείρει τη διχόνοια μεταξύ των Πλαλαιστινιών του Ισραήλ ανάλογα σε ποια θρησκεία πιστεύουν, στο Χριστιανισμό ή στο Ισλάμ. Με βάση αυτό το νόμο αναβαθμίζονται τα δικαιώματα των χριστιανών Πλαλαιστινιών, οι οποίοι παύουν να θεωρούνται Αραβίδες.

Εμπνευστής του εν λόγω νόμου είναι ο Γιαρίβ Λεβίν, πρόεδρος του συνασπισμού των ακροδεξιών κομμάτων Λικούντ και Γίρσαελ Μπεϊτένιου, ο οποίος δήλωσε ότι στόχος του νομοσχεδίου που κατέθεσε στην Κνεσέτ είναι να επιφέρει ισορροπία στο Ισραήλ, λέγοντας με απροκάλυπτο θράσος: «Θα επιδώξω να μην αναφερόμαστε σ' αυτούς (σ.ο. τους παλαιιστίνους χριστιανούς) ως Αραβες, γιατί δεν είναι». Συνολικά 350.000 παλαιιστίνοι χριστιανοί ζουν στα κατεχόμενα από το Ισραήλ εδάφη, τη Δυτική Οχθή και τη Λωρίδα της Γάζας.

Πριν από πέντε χρόνια, το καλοκαίρι του 2008, χρειάστηκαν μόλις 36 ώρες στο ρώσικο στρατό για να ανακταλάβει τη Νότια Οσετία από τον γεωργιανό, ο οποίος είχε επιτεθεί αμέσως μόλις υπέγραψε συμφωνία «ειρήνης» με τους οσετίους αυτονομιστές υπό ρωσική διαιμεσολόβηση. Οι προσπάθειες της Δύσης να στριμώξει τη Ρωσία μέσω της Γεωργίας, την οποία ήδη είχε προσαρτήσει στο άρμα της (η Γεωργία διατηρεί ακόμα στενές σχέσεις με το NATO) στέφθηκαν από παταγώδη αποτυχία. Η «ρώσικη αρκούδα» έδειξε τα δόντια της με τρόπο που να μην επιδέχεται αφοισβήτηση. Αναγνώρισε προκλητικά τη Νότια Οσετία (που αποτελούσε αναπόσπαστο τμήμα της Γεωργίας) και διατηρεί το στρατό της εκεί μέχρι σήμερα. Από τότε κανένας δεν τόλμησε να βγάλει «κιχ» ενάντια στα ρώσικα συμφέροντα.

Τα όσα διαδραματίζονται αυτό τον καιρό στην Ουκρανία μοιάζουν με έργο που έχει ξαναπαίχτει. Με τη διαφορά ότι διαδραματίζονται σε μία χώρα 50 και όχι 5 εκατομμυρίων κατοίκων, με πολύ μεγαλύτερη γεωπολιτική σημασία, ακρού το 80% του ρωσικού φυσικού αερίου που καταναλώνουν οι ευρωπαϊκές χώρες περνά από τους ουκρανικούς αγωγούς, καλύπτοντας έτσι πάνω από το ένα τέταρτο των αναγκών των χωρών της ΕΕ σε φυσικό αέριο.

Τα πάνω κάτω

Η Ουκρανία πέφτει στα χέρια της φασιστουσας και δυτικόδουλης αντιπολίτευσης πριν προλάβει να στεγνώσει το μελάνι της συμφωνίας που υπογράφτηκε με τον Γιανουκόβιτς (παρουσία τριών υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ), λίγο πριν τον εξαναγκάσουν να την κοτανήσει άρον-άρον για να γλιτώσει το τομάρι του. Φαίνεται ότι στις πρώτην σοβιετικές δημοκρατίες οι συμφωνίες υπογράφονται για να παραβιαστούν την επόμενη μέρα.

Ομως, όπως συνέβη και στην περίπτωση της Γεωργίας, τα πράγματα δεν έρχονται όπως θα τα περίμεναν τα τσιράκια της Δύσης. Η Ρωσία τους έκοψε ξανά το βήχα, απειλώντας ακόμα και με πολεμική σύρραξη (έστω κι αν την πλάσαρε ως «έσχατη λύση») αν κινδυνέψουν τα ρωσικά συμφέροντα στην περιοχή (π.χ. αν έχανε τις βάσεις της στην Κριμούα). Ανέπτυξε λοιπόν ταχύτατα το στρατό της στην Κριμούα και έστειλε μερικά πολεμικά στην περιοχή για να μην αφήσει καμία αμφιβολία για τις προθέσεις της. Ταυτόχρονα, έπαιξε διπλωματικά με τον ίδιο τρόπο που κάνουν τόσα χρόνια οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές, βαφτίζοντας το κρέας ψάρι. Βάφτισε κι αυτή το στρατό της «ομάδες αυτούμνας».

Γιατί, όμως, μπορεί και δείχνει τέτοια πυγμή η Ρωσία;

Η δύναμη του ιμπεριαλισμού

Γιατί δεν πρόκειται απλά για μία «μεγάλη χώρα» (μεγάλη είναι και η... Βραζιλία αλλά ποτέ δεν τόλμησε να κάνει κάτι ανάλογο), αλλά για μία ιμπεριαλιστική δύναμη που παρά την εξασθένιση του παλιού της «μεγαλείου» διαθέτει και στρατό και

Πακτωλός υποσχέσεων σε Φυχροπολεμικό φόντο

εταιρίες κολοσσούς της τάξης μίας Gazprom.

Πρόκειται για μία δύναμη στην οποία το κεφάλαιο έχει γιγαντωθεί σε τέτοιο βαθμό που δημιούργησε μονοπάλια που λυμαίνονται όχι μόνο την εσωτερική αλλά και την εξωτερική αγορά. Και οι χώρες μελη της Κοινοπολιτείας Ανεξάρτητων Κρατών (ΚΑΚ), ιδρυτικό μέλος της οποίας ήταν και η Ουκρανία (χωρίς όμως ποτέ να επικυρώσει τον καταστατικό της χάρτη), αποτελούν το μαλακό υπογάστριο της Ρωσίας, τη δική της σφαίρα επιρροής. Σύγουρα πολύ πιο χαλαρής από την ΕΕ, αλλά πάντα σφαίρας ρωσικής επιρροής, στην οποία η Ρωσία έχει επενδύσει γύρω στα 12 δισ. δολάρια και την οποία σπεύδει να αναβαθμίσει υπογράφοντας σχετικά πρόσφορτα συμφωνία «ελεύθερου εμπορίου» μεταξύ των κρατών της ΚΑΚ.

Στον ενδοιμπεριαλιστικό αντα-

γωνισμό για το μοίρασμα των σφαιρών επιρροής υπάρχουν νικητές και ηττημένοι. Και οι ηττημένοι ποτέ δε σταματούν να παλεύουν για να βρεθούν στη θέση των νικητών. Με οποιοδήποτε τρόπο (εδώ δεν χωρούν θητικολογίες). Η Ρωσία ανέχτηκε να φύγει η Γεωργία από την ΚΑΚ και να συνδέθει με το NATO, δημιουργώντας κοινή επιτροπή συνεργασίας, ανέχτηκε να εγκαταλείψει τις περισσότερες στρατιωτικές της βάσεις στη Γεωργία, όχι όμως και να φύγει εντελώς από την περιοχή. Γ' αυτό και «δάγκωσε» όταν τέθηκε υπό αφισβήτηση η παρουσία της στο έδαφος της Νότιας Οσετίας.

Τώρα, η Ρωσία δείχνει ξανά τα δόντια της στις υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που ποντάρισαν ακόμα και στους νεοναζί για να αυξήσουν την επιρροή τους στην Ουκρανία. Ομως, δεν είναι ικανές να

αντιταχθούν σε μια Ρωσία που ελέγχει την ενεργειακή τροφοδοσία χωρών όπως η Γερμανία, η οποία εισάγει το ένα τρίτο του φυσικού αερίου που καταναλώνει από τη Ρωσία. Γ' αυτό και η Γερμανία εμφανίζεται τόσο διαλλακτική, σε αντίθεση με της ΗΠΑ που σηκώνουν το κύριο βάρος της αντιπαράθεσης.

Άδυσώπητος ανταγωνισμός σε συνθήκες κρίσης

Αν θελουμε να αναζητήσουμε την αιτία της όξυνσης όλου αυτού του ανταγωνισμού, που αποκαλύφθηκε τόσο έντονα με την ουκρανική κρίση, θα πρέπει να δούμε την οικονομική βάση. Τα τελευταία πέντε χρόνια, ο παγκόσμιος καπιταλισμός περνά μία βαθιά κρίση. Μία κρίση από τις περιοδικές κρίσεις που περνάει πάντοτε ο καπιταλισμός στην ιστορία του, με τη διαφορά ότι αυτή η κρίση αγκαλιάζει ταυτόχρονα σχεδόν όλες τις ισχυρότερες χώρες του πλανήτη.

Η Ρωσία δεν έφρυγε από την κρίση αυτή. Τα τελευταία στοιχεία για την εξέλιξη του ρώσικου ΑΕΠ το 2013, που δημοσιεύθηκαν στα τέλη του περισσέμενου μήνα από τη ρωσική στατιστική υπηρεσία, ήταν απογοητευτικά. Η αύξηση του 1.3% ήταν η μικρότερη από το 2009 και μισή από την περισσινή, όπως επισημαίνει το πρακτορείο Bloomberg (<http://www.bloomberg.com/news/2014-01-31/russian-economic-growth-slows-more-than-estimated-in-2013.html>). Το ίδιο πρακτορείο επισημαίνει ότι ο κίνδυνος ύφεσης στη Ρωσία μέσα στους ερχόμενους 12 μήνες είναι της τάξης του 33%, σύμφωνα με εκτιμήσεις οικονομολόγων, τονίζοντας: «Η οικονομία των 2 τρισ. δολαρίων επιβραδύνθηκε για τέταρτο χρόνο, καθώς οι καταναλωτικές δαπάνες, το κύριο στήριγμα

της ρωσικής ανάκαμψης, απέτυχαν να αντισταθμίσουν το βούλιαγμα των επενδύσεων και την πτώση της παγκόσμιας ζήτησης πετρελαίου και φυσικού αερίου».

Πώς λοιπόν μπορεί η Ρωσία να ανεχθεί τη δυτική επέλαση προς ανατολάς, πρωταθλήτρια της οποίας είναι η Γερμανία που έχει κατακτήσει οικονομικά μία σειρά χώρες που πάλαι ποτέ ήταν κάτω από το άρμα του ρώσικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού (σοσιαλισμό στα λόγια, ιμπεριαλισμό στην πράξη); Χώρες όπως η Πολωνία, η Τσεχία, η Ουγγαρία είδαν τη γερμανική επιρροή να καλπάζει. Μέχρι πού θα μπορούσε να φτάσει αυτό;

Σκοπός τους το μέγιστο κέρδος

Ανεξάρτητη από την τροπή που θα πάρουν τα πράγματα, από το αν δηλαδή θα «πρυτανεύσει η λογική» και δε θα χοντρύνει η αντιπαράθεση με εκατέρωθεν κυρώσεις ή θα οδηγηθούμε σε ένα νέο επεισόδιο ψυχρού (;) πολέμου, το γεγονός είναι ότι η ενδοιμπεριαλιστική κόντρα έχει χοντρύνει για τα καλά.

Το πιο εδοργιστικό ίσως είναι πως ο πακτωλός χρημάτων που υπόσχονται οι ιμπεριαλιστικές χώρες για να «βοηθήσουν» την Ουκρανία δεν προορίζεται για να σωθεί ο λαός της (το ένα τέταρτο του οποίου ζει συνθήκες φτώχειας, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία), αλλά για να κερδήσουν πόντοι στο ενδοιμπεριαλιστικό παζάρι για τον ελεγχό της Ουκρανίας. Εκτός από τα 15 δισ. που υποσχέθηκε η Ρωσία αγοράζοντας κρατικά ουκρανικά ομόλογα, έπεισαν στο τραπέζι άλλα 15 δισ. δολάρια από την ΕΕ και 1 δισ. από τον Ομπάμα, ενώ το ΔΝΤ έστειλε αντιπροσωπεία για να ελέγξει την κατάσταση μήπως χωθεί και αυτό στο παιχνίδι.

Βέβαια, τα όπλα είναι σε τελική ανάλυση οι επικρατέστεροι παικτές, γι' αυτό και κανένας δεν τόλμησε ακόμη να τα βάλει στα ίσια με τη Ρωσία που φαίνεται να «παίζει τα ρέστα της» στην περίπτωση της Ουκρανίας.

Αλλη λογική δεν υπάρχει για τις ιμπεριαλιστικές χώρες πέρα από την «εξασφάλιση του ανώτατου καπιταλιστικού κέρδους μέσω της εκμετάλλευσης, της καταστροφής και της εξαθλίωσης της πλειοψηφίας του πληθυσμού της δοσμένης χώρας, μέσω της υποδούλωσης και της συστηματικής καταλήστευσης των λαών των άλλων χωρών, ιδιαίτερα των καθυστερημένων χωρών, τέλος, μέσω των πολέμων και της στρατιωτικοποίησης της λαϊκής οικονομίας που χρησιμοποιούνται για την εξασφάλιση των πιο υψηλότερων κερδών». Αυτά τα λόγια που γράφτηκαν από έναν πολιτικό ηγέτη που έμελε να τα ταυτιστεί με τον ε

Κοινή μήτρα

Στην Αθήνα χώνουν φυλακή τους νεοναζί, αλλά στο Κίεβο δεν έχουν κανένα πρόβλημα να συναντηθούν μαζί τους. Στην Ευρωπαϊκή κρούσουν τον κώδωνα του κινδύνου μπροστά σε ενδεχόμενη άνοδο των ακροδεξιών στις ευρωεκλογές, αλλά στην Ουκρανία τους χρησιμοποίουσαν ως δύναμη κρούσης ενάντια στον ρωσόδουλο Γιανουκόβιτς.

Κι ο Πούτιν δείχνει με το δάχτυλο τους ουκρανούς νεοναζί, αλλά η Russia Today παίρνει συνέντευξη από τον Παναγιώταρο, καθώς οι έλληνες νεοναζί κατάλαβαν ότι το λαϊκό ρεύμα θέλει «ενότητα της ορθοδοξίας» και εγκατέλειψαν τους ουκρανούς ομογάλακτούς τους, με τους οποίους είχαν στενές σχέσεις.

Δεν πρόκειται για αντιφάσεις ή παλινωδίες, αλλά για διαφορετικές εκφάνσεις της αστικής πολιτικής.

Η αστική πολιτική είναι κατ' εξοχήν πραγματιστική. Δεν έχει αρχές, εκτός από μία: το κέρδος. Είτε πρόκειται για στενό πολιτικό κέρδος (που έχει να κάνει με τα συμφέροντα ενός κόμματος) είτε πρόκειται για ευρύ πολιτικό κέρδος (που έχει να κάνει με τα συμφέροντα μιας αστικής τάξης και του κράτους της).

Δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, λοιπόν, το γεγονός ότι Αμερικανοί και Δυτικοευρωπαίοι χρησιμοποίουσαν τους ουκρανούς νεοναζί για να ρίξουν τον Γιανουκόβιτς και να τραβήξουν την Ουκρανία στη δική τους σφαίρα επιρροής. Αυτούς είχαν, αυτούς χρησιμοποίουσαν. Αν είχαν άλλους θα χρησιμοποιούσαν αυτούς τους άλλους.

Τα ίδια, μήπως, δεν έκαναν με τον Σαντάμ Χουσεΐν; Ανθρωπος των Αμερικανών ήταν, τον χρησιμοποίησαν για να επιτεθούν στο Ιράν μετά την ιρανική επανάσταση και μετά τον βάφτισαν «διάβολο» και τον εξόντωσαν.

Η μήτρα είναι μία κι αυτή η μήτρα τους γεννά όλους. Αστοφιλελεύθερους και αστοαντιδραστικούς, κοινοβουλευτικούς και αντικοινοβουλευτικούς. Ο ναζισμός ήταν στην αρχή μια γκρούπα λούμπεν στοιχείων, που η πρωσική αριστοκρατία κοίταζε με περιφρόνηση. Οταν χρειάστηκε ν' αντιμετωπίσει τον «κομμουνιστικό κίνδυνο» βούθησε με όλες της τις δυνάμεις αυτή τη γκρούπα των λούμπεν στοιχείων να φουσκώσει και στο τέλος της παρέδωσε την εξουσία, γιατί αυτή μπορούσε να κάνει καλύτερα τη βρόμικη δουλειά.

Το ίδιο ήταν η Χρυσή Αυγή στην Ελλάδα. Μια χρήσιμη για πογκρομιστική δράση συμμορία. Δεν πήρε, όμως, η ώρα να κυβερνήσει αυτή η γκρούπα. Γ' αυτό ο Σαμαράς ετοιμάζεται να βάλει στη φυλακή όλη την κοινοβουλευτική της ομάδα, σε μια προσπάθεια να της κόψει τα πόδια και να της αποσπάσει το μεγαλύτερο κομμάτι της εκλογικής της βάσης. Δεν χτυπά το φασισμό –το αντίθετο, αλλά τον Μιχαλολιάκο και τη συμμορία του που είχαν πάρει μεγάλον αέρα.

Είναι από πολλές απόψεις διδακτικά αυτά που συμβαίνουν τελευταία στην Ουκρανία. Το συμπέρασμα που οδηγούν όλες οι εξελίξεις είναι ότι πρέπει να ξεριζώσουμε τη μήτρα που γεννά και το φασισμό και τον ιμπεριαλισμό: τον καπιταλισμό.

■ Ούτε τα προσχήματα

Ο Μηταράκης δήλωσε ότι «η κυβέρνηση και το ΤΑΙΠΕΔ δα εξετάσουν με προσοχή» την πρόταση του ομίλου Λάτση για το Ελληνικό. Το πόσο δα την εξετάσουν φαίνεται από την ίδια δήλωση, στην οποία ο υφυπουργός μιλά για «ουσιαστική επενδυτική πρόταση», για «την μεγαλύτερη επενδυτική πρόταση που έχει κατατεθεί στη χώρα μας» και καταλήγει: «Αποκτάμε με ιδιωτικά κεφάλαια ένα βιώσιμο μητροπολιτικό πάρκο 2 χιλιάδων στρεμμάτων και μια συνολική επένδυση άνω των 7 δισ. ευρώ. Δημιουργώντας χιλιάδες νέες μέσεις εργασίας».

Ούτε τα προσχήματα δεν κρατούν.

■ Μπλέξαν οι γραμμές τους

Εμείς τώρα ποιον να πιστέψουμε; Τον Σαμαρά, τον Τσίπρα ή το Γραφείο Τύπου του... ΣΥΡΙΖΑ;

Ο Σαμαράς οργάνωσε φίέστα στο ΥΠΕΚΑ και ανακοίνωσε ότι σε βάθος 25 - 30 ετών τα έσοδα από την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων δα φτάσουν μέχρι και τα 150 δισ. ευρώ. Το Τμήμα Ενέργειας του ΣΥΡΙΖΑ του την έπεισε με ανακοίνωσή του, κατηγορώντας τον ότι «προσπαθεί να στήσει ζανά νέο αδιέξοδο success story», σερβίροντας «ξαναζεσταμένες τις εκτιμήσεις» που εδώ και καιρό κάνει ο Μανιάτης. «Όμως η πραγματικότητα είναι διαφορετική», σημείωσε ο ΣΥΡΙΖΑ. «Μακρύς ο δρόμος που πρέπει να ακολουθηθεί, με λεπτομερείς γεωλογικές και γεωχημικές έρευνες, μέχρις ότου έρθει η εποχή να στηθούν τα ερευνητικά γεωτρύπανα. Η βεβαιότητα επιτυχίας είναι από τη στιγμή που έχουν ολοκληρωθεί οι έρευνες και γνωρίζουμε όλα τα φυσικοχημικά και γεωλογικά στοιχεία, όπως ποσότητα, ποιότητα, βάθμη δαλασσών, βάθμη γεωτρύπανων κλπ.». Καταλήγοντας, το Δελτίο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ προειδοποιούσε το δέμα των υδρογονανθράκων να μην «εμπλέκεται με λαϊκισμούς σχετικά με την αποπληρωμή του χρέους και την βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων».

Σωστά όλ' αυτά, αλλά του Σαμαρά προηγήθηκε ο... Τσίρας. Πριν ο Σαμαράς οργάνωσε τη φίέστα στο ΥΠΕΚΑ, ο Τσίπρας σε συνέντευξή του στο «Βήμα της Κυριακής» είχε πει ότι το μεγάλο όπλο για τη διαπραγμάτευση για το χρέος είναι τα ενεργειακά κοιτάσματα. «Η Ευρώπη γνωρίζει ότι η Ελλάδα είναι ο ισχυρός ενεργειακός

εταίρος του 2020. Γνωρίζουν οι υπόλοιποι εταίροι ότι η χώρα μας δεσπόζει στην ζωτική σημασία για την Ευρώπη ενεργειακή ζώνη της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, που ξεκινά από το Ισραήλ, πέρνα από την Κύπρο και περιλαμβάνει το Αιγαίο, το Λιβύκο, το Ιόνιο (...). Στη μεγάλη διαπραγμάτευση προσερχόμαστε με όπλο το μέλλον. Η ευρωζώνη χρειάζεται την Ελλάδα εξίσου όσο η Ελλάδα χρειάζεται την ευρωζώνη. Διεκδικούμε τα αυτονότατα επειδή είμαστε έτοιμοι να συμβάλλουμε με πολύ περισσότερα στον σχεδιασμό για την Ευρώπη του 2020 και του 2030».

Ευτυχώς που δεν συνεννοούνται τόσο καλά εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ κι έτσι κάποιες φορές έχουμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε το μεγέδος της πολιτικής απατεωνίας τους.

■ Προς τι η έκπληξη;

Με «έκπληξη» παρακολουθεί η ΠΟΣΠΕΡΤ τη φιλολογία γύρω από την ειδοση ότι «αποφασίσθηκε η τύχη της ΕΡΤ από την Ολομέλεια του ΣτΕ, μετά τη δίκη της 27ης Σεπτεμβρίου, με φερόμενη οριακή επικράτηση των απόψεων που δεν βλέπουν κανένα πρόβλημα στο Πραξικόπημα της 11ης Ιουνίου 2013». Και ζητά να περιμένουμε να δούμε δημοσιευμένη την απόφαση και μετά να μιλήσουμε. Προς τι η έκπληξη, όμως; Η δέση του ΣτΕ υπήρξε ξεκάθαρη από την πρώτη στιγμή. Προσέφερε πλήρη κάλυψη στην κυβέρνηση, ιδίως στο δέμα των 2.656 απολύτευσην. Τότε, όμως, η ΠΟΣΠΕΡΤ, οι δημοσιογραφικές ενώσεις, ο ΣΥΡΙΖΑ έκαναν το μαύρο όσπριο, παραμυθίζοντας τους εργαζόμενους ότι το ΣτΕ διαπραγμάτευσε την κυβέρνηση, ιδίως στο δέμα των 2.656 απολύτευσην. Τότε, όμως,

η ΠΟΣΠΕΡΤ, οι δημοσιογραφικές ενώσεις και ο ΣΥΡΙΖΑ έκαναν το μαύρο όσπριο, παραμυθίζοντας τους εργαζόμενους ότι το ΣτΕ διαπραγμάτευσε την κυβέρνηση, ιδίως στο δέμα των 2.656 απολύτευσην. Τότε, όμως, η ΠΟΣΠΕΡΤ, οι δημοσιογραφικές ενώσεις και ο ΣΥΡΙΖΑ έκαναν το μαύρο όσπριο, παραμυθίζοντας τους εργαζόμενους ότι το ΣτΕ διαπραγμάτευσε την κυβέρνηση, ιδίως στο δέμα των 2.656 απολύτευσην. Τότε, όμως,

■ Ο νέος στόχος της ταξικής πάλης

«Η μάχη που έχουμε να δώσουμε περνά μέσα από την ανασυγκρότηση και ανασύνδεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ώστε να εξυπηρετεί τον κόσμο της εργασίας και της ανθρώπινης ανάπτυξης. Άρα, αυτή τη στιγμή, η πάλη των τάξεων επικεντρώνεται πάνω στην επαναδεμελίωση της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Γι' αυτό, πιστεύω ότι δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική από το να φτιάξουμε με βάση τις λαϊκές εμπνεύσεις και ανάγκες μία καινούργια Ευρώπη».

Η δήλωση έγινε από τον διευθυντή της «Ουμανίτε» και ευρωβουλευτή της «Αριστεράς» Πατρίκ Λε Γιαρίκ και αναδημοσιεύτηκε από την «Αυγή», προφανώς λόγω της σπουδαιότητάς της. Τι σοσιαλισμό, κομμουνισμό και κουραφέζαλα. Στόχος της ταξικής πάλης είναι ο... εξανδρωπισμός της ΕΕ και η μετατροπή της ΕΚΤ σε τράπεζα που δα υπηρετεί το λαό.

■ Μέθοδος-ψαπίδι

Στη μακρά διαδρομή του το αμφτωλό και καταχθόνιο Συγκρότημα Λαμπράκη έχει εφαρμόσει πολλές φορές τη μέθοδο του ψαλιδιού. Με τη μία φυλλάδα του υποστήριζε μια πολιτική κατάσταση και με την άλλη φυλλάδα του υποστήριζε την αντίπαλη κατάσταση. Εποιητικό ήταν κερδίσμενό σε κάθε περίπτωση, ενώ συχνά προέβαλε και ως ρυθμιστής ανάμεσα στα αντίπαλα στρατόπεδα της αστικής πολιτικής. Τη μέθοδο αυτή ακολουθεί και ως Συγκρότημα Ψυχάρη. Τα «Νέα» σπρώχνουν με χίλια το «Ποτάμι» του Θεοδωράκη, πολιτικό εγχείρημα που κατασκευάστηκε στα άδυτα του Συγκροτήματος, ενώ ο διευδυντής του «Βήματος» έγραψε επικριτικό άρδρο στην ηλεκτρονική του έκδοση με τίτλο «Η σούπα του Σταύρου», εκφράζοντας τη διαφωνία του και μιλώντας για «σχήματα της ευκολίας και της σπιγμής» και για «ψωνισμένες διασημότητες που πήραν τα μυαλά τους αέρα». Το άρδρο τέθηκε σε κριτική από τους «αναγνώστες» της ιστοσελίδας και τον ίδιο τον Θεοδωράκη. Και βέβαια, με προσεκτική επιλογή και έλεγχο από τους διαχειριστές της ιστοσελίδας [αν δεν έβαλαν συντάκτες τους να γράψουν τα σχόλια], άναψε μια συζήτηση η οποία λειτούργησε ως δεική διαφημιστική καμπάνια για το «νέο κόμμα», αφού τα περισσότερα και τα πιο συγκροτημένα σχόλια ήταν υπέρ του «κόμματος Θεοδωράκη».

■ Προπόνηση

Λοβέρδος και Μόσιαλος δεν είναι κορόιδα να δέσουν οι ίδιοι υποψήφιοί της μ' ένα ψηφοδέλτιο που φιλοδοξεί να εκλέξει μόνο δύο ευρωβουλευτές. Άλλωστε, αυτοί είναι... αρχηγοί κομμάτων και δεν είναι πρέπον να είναι υποψήφιοι. Θα βάλουν, λοιπόν, ως υποψήφιους κάποιους παντελών άγνωστους [σας λένε τίποτα ονόματα όπως Καρδαράς, Καρέλας, Τσολακίδης, Ψωμάρας], με στόχο να τους προπονήσουν ως στελέχη για τις επόμενες βουλευτικές εκλογές. Να μάθουν να στέκονται σε τηλεοπτικά πάνελ, να τους μάθει ο κόσμος [αν σ' αυτό βοηθήσουν τα μνημονιακά Μέσα] και να 'χουν να λένε μετά ότι... επένδυσαν στην ανανέωση της πολιτικής ζωής.

■ Μας τα 'παν κι άλλοι

«Και οι υποψήφιοι αγοραστές καλά δα κάνουν να ξεχάσουν τις ΔΕΚΟ, τα λιμάνια, τη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ. Και δα κάνουν ακόμα καλύτερα να λάβουν πολύ σοβαρά υπόψη τους τη σαφή πρεδοποίηση που τους απευδύνω σήμερα. Ακόμα και αν σήμερα αγοράσουν, από μια κυβέρνηση λαϊκής μειοψηφίας, αύριο, μετά τις εκλογές, δα βρουν απέναντί τους τη νέα πλειοψηφία».

Οχι, δεν είναι Τσίπρας. Γιωργάκης Παπανδρέου είναι, το Μάρτη του 2008. Τη συνέχεια τη γνωρίζετε. Και να μην ακούμε αφέλειες του τύπου «ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ΠΑΣΟΚ και ο Τσίπρας δεν είναι Παπανδρέου». Οταν πυρήνας μιας πολιτικής είναι η υπεράσπιση του καπιταλισμού και της ευρωενωσιτικής νομιμότητας, τα κόμματα και τα πρόσωπα δεν έχουν καμιά σημασία.

■ Λόγια του αέρα

Προβόπουλος και τρόικα συμφώνησαν ότι οι πρόσθετες ανάγκες των τραπεζών, μετά τα stress tests της BlackRock είναι της τάξης των 6-6,2 δισ. ευρώ. Επομένως, στα ταμεία του ΤΧΣ δα περισσεύουν λιγότερα από 5 δισ. ευρώ, τα οποία -φυσικά- δα κρατηθούν ως καβάντζα, ενόψει των νέων stress tests, που δα πραγματοποιήσει η ίδια η ΕΚΤ σε πανευρωπαϊκό επίπεδο [τα αποτέλεσματά τους αναμένονται τον ερχόμενο Σεπτέμβρη].

Το σημείωνουμε για να δυμίσουμε ότι μόλις τον Γενάρη, ο Στουρνάρας έλεγε ότι η Ελλάδα δε δα χρειαστεί νέο δάνειο (το περιβόλτο «πακέτο Σόιμπλε»), διότι υπάρχουν στο ΤΧΣ αδιάδετα 11 δισ. ευρώ, τα οποία μπορούν να υπερκαλύψουν το χρηματοδοτικό κενό του 2014-15. Αυτά, βέβαια, ήταν λόγια του αέρα. Τα έλεγε ο Στουρνάρας και τα αναπαρήγαγε η φιλοκυβερνητική προπαγάνδα για να παραμυθίσει τον ελληνικό λαό. Ξέρουν πολύ καλά ότι τα λεφτά που προορίζονται για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών δε δα χρησιμοποιηθούν για άλλο λόγο. Το χρηματοδοτικό κενό παραμένει ακέραιο και μετά τις ευρωεκλογές δα συζητηθούν οι τρόποι κάλυψή του [νέο δάνειο].

Αυτό δεν είναι ποτάμι, ο Δουναβής είναι...

Οσο δεξιότερα τόσο καλύτερα!

Οσοι γνωρίζουν πρόσωπα και καταστάσεις στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας δεν εξεπλάγησαν από το ποσοστό-ρεκόρ (σχεδόν 71%) που πήρε ο Β. Αλεξανδρής, αφήνοντας τον τέως πρόεδρο Γ. Αδαμόπουλο στο 29%. Οποιος και να ήταν αντίταλος του Αδαμόπουλου στο δεύτερο γύρο σε τέτοιο προσοστό θα κινούνταν. Γιατί εκείνο που κυριαρχούσε ήταν η οργή από τη δικτατορική διακυβέρνηση του ΔΣΑ από μια ακροδεξιά κλίκα, η οποία παραβίασε κάποιες ισορροπίες που εδώ και χρόνια τηρούσαν οι πρόεδροι, ανεξάρτητα από κομματική προέλευση. Ακόμη και δικηγόροι που άλλες φορές έκαναν αποχή στο δεύτερο γύρο έσπευσαν να ψηφίσουν Αλεξανδρή, για να διασφαλίσουν ότι ο Αδαμόπουλος θα πάρει πόδι.

Αν υπάρχει, λοιπόν, ένα ερώτημα αυτό δεν αφορά το προσοστό που πήρε ο Αλεξανδρής, αλλά γιατί στο δεύτερο γύρο πέρασε ένας πατενταρισμένος Πασόκος που το έπαιζε ανεξάρτητος, ενώ οι συνδυασμός του ΣΥΡΙΖΑ περιορίστηκε σ' ένα ισχνότατο 13%. Ήταν ένα χαστούκι ηχηρότερο απ' αυτό που έφραγε ο ΣΥΡΙΖΑ στο ΤΕΕ, γιατί στον ΔΣΑ έχουν κυβερνήσει πρόεδροι προερχόμενοι από το παλιό ΣΥΝ (Κουβέλης, Ρουπακιώτης).

Οι συντεχνίες έχουν τη δική τους λογική, τα δικά τους δυναμικά. Θέλουν ισχυρές πρωτοποριακές, δοκιμασμένες στην ίντριγκα και στις παρασκηνιακές συμφωνίες, και όχι άχρωμους κομματικούς χωρίς αρχηγική στόφα. Η δημοσκοπική δυναμική ενός κόμματος, ιδιαίτερα σήμερα, δεν μεταφέρεται αυτόματα στις εκλογές μιας συντεχνίας, η δε παραδοσιακή συνδικαλιστική γραφειοκρατία δείχνει αξιοζήλευτη αντοχή, διότι έχει καταφέρει και έχει δημιουργήσει μηχανισμό. Οι εκλογές στους Δικηγορικούς Συλλόγους απέδειξαν για μια ακόμη φορά, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι «λαϊκό κίνημα», όπως με τη γνωστή οίσητη της υποστηρίζει η γενετική του ομάδα, αλλά σχήμα εκλογικής διαμαρτυρίας και μάλιστα με συγκριακά χαρακτηριστικά. Δεν είναι τυχαίο ότι δύο σχεδόν χρόνια μετά τις εκλογές του 2012 ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει σημάνει θεαματική οπού γίνονται εκλογές. Αν μάλιστα πάθει το ίδιο χουνέρι σε Δήμους και Περιφέρειες, θα δεχτεί ισχυρότατο πλήγμα η «κυβερνητική τουρά» του. Ακόμα και αν πάρει την πρωτιά στις ευρωεκλογές, οι δυνάμεις της συντριπτικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ποτέ τόσο πολιτικές και κοινωνικές σχέσεις εκπροσώπησης, να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της Δεξιάς και να δημιουργήσουμε στέρεη προσποτική για την κυβέρνηση της Αριστεράς».

Αν αυτές οι τάσεις επιβεβαιώθουν, υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθεί ρήγμα στην προσπάθεια γηρμόνευσης του ΣΥΡΙΖΑ στην κοινωνία και την πολιτική κοινότα και να ενεργοποιηθούν αντίρροπα αντανακλαστικά προς την ενδιάμεσο και κεντρώο χώρο, κάμπτοντας το διλήμμα Αριστερά ή διατήρηση της σημερινής κατάστασης, ακόμη χειρότερα το διλημματομηνού ή αντιμηνονική πολιτική.

Παραθέσαμε σκόπιμα αυτό το μεγάλο απόσπασμα, γιατί περιγράφει με απόλυτο κυνι-

γιατί «δεν έχει συμμάχους».

Αυτό, όπως όλα δείχνουν, απασχολεί έντονα την γενετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Γί' αυτό και εντείνονται οι επιθέσεις ενάντια στην «Αριστερή Πλατφόρμα» που αντιδρά σε συμμαχίες τύπου Βουδούρη. Μετά τον Ν. Βούτση, που εξαπολύει προειδοποιήσεις προς όσους αντιστρατεύονται τη «διεύρυνση» του ΣΥΡΙΖΑ, ο βουλευτής και μέλος της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ Σ. Κοντονής είναι εκείνος που αποτόμησε μια κατά μέτωπον επίθεση ενάντια στους «σεχταριστές», με ολοσέλιδο άρθρο στο ημετίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ («Πολιτική συμμαχιών: μέσον και δυνατότητα για την κυβέρνηση της Αριστεράς», ΕφΣυν, 5.3.14).

Ο Κοντονής μιλά εισαγωγικά για «αναντιστοιχία των δημοσκοπικών προσοστών του (ΣΥΡΙΖΑ) και στα εκλογικά αποτελέσματα των σχημάτων στα οποία συμμετέχει στις επαγγελματικές ενώσεις», εντοπίζοντας αρνητικά αποτελέσματα στο ΤΕΕ και τους Δικηγορικούς Συλλόγους και «μόνιμη αδυναμία για μία, αν όχι πλειοψηφική, έστω ικανοποιητική καταγραφή στα εργατικά συμμαχία της Αριστεράς που σέβεται τον εαυτό της και τις αρχές της» και από την άλλη προτείνει να μαζεψει ο ΣΥΡΙΖΑ γύρω του δόλους τους πρώτου Πασόκους! Είναι σαν να λέει: «Ας πάρουμε τους Πασόκους να κάνουν αυτοί τη βρόμικη δουλειά της εξαπάτησης των εργαζόμενων στα συνδικάτα και του λαού στις εκλογές!»

Είναι καθαρό πως σ' αυτή την αντιληφτη υπάρχει μια εντελώς αυθαίρετη προϋπόθεση:

οι Βουδούρηδες και σία που προσεγγίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ είναι ειλικρινείς αντιμηνονικοί και όχι καιροσκόποι που ψάχνουν για πολιτική στέγη επιβίωσης, για να συνεχίσουν το θεάρεστο έργο τους. Αυτό, όμως, δεν απασχολεί καθόλου την γενετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή αναζήτα συμμαχίες για να φτάσει στην κυβερνητική εξουσία

Προεκλογικό ψιλό γαζί

Θαύμα, θαύμα! Είναι τόσος ο δυναμισμός της ελληνικής οικονομίας (κι ας εξακολουθεί να πέφτει το ΑΕΠ κι ας εξακολουθεί να μεγαλώνει η ανεργία), που το «δημοσιονομικό κενό» του 2014 μηδενίστηκε και επομένως δεν χρειάζεται να παρθούν νέα δημοσιονομικά μέτρα. Επισήμως, βέβαια, δεν ανακοινώθηκε τίποτα, φρόντισε όμως να το ανακοινώσει off the record ο Στουρνάρας, για να πάρουν φωτιά τα τόπια της «ενημέρωσης».

Πώς συνέβη το θαύμα; Δεν μας είπαν τίποτα το σχετικό. Άλλα δεν χρειάζεται να μας πουν τίποτα. Το «δημοσιονομικό κενό» είναι μια απάτη, ένα μέγεθος-λάστιχο, που τεντώνει και μαζεύει ανάλογα με τις πολιτικές σκοπιμότητες που καλείται να υπηρετήσει.

Ας θυμηθούμε λίγο την πρόσφατη ιστορία του «δημοσιονομικού κενού». Σύμφωνα με τον Στουρνάρα, τον περισσότερο Σεπτέμβρη οι τροϊκοί υπολόγιζαν το «δημοσιονομικό κενό» σε 2,9 δισ. ευρώ. Οι τροϊκοί έβαλαν κάποια στιγμή έναν από τους «άνκορμαν» της Κομισιόν να πει πως ουδέποτε έδωσαν ένα τέτοιο νούμερο, ενώ ανεπίσημα μιλούσαν για «λιγότερα» από 2 δισ.

Ο Στουρνάρας, πάλι, μέχρι τα τέλη του χρόνου έλεγε ότι το «δημοσιονομικό κενό» είναι μόλις 500 εκατομμύρια, τα οποία θα μαζεύονταν με κάποια μέτρα του Βρούτου. Την προηγούμενη φορά που ήρθαν οι τροϊκοί, ανέβηκαν στα 2,5 δισ. Σε... ένδειξη καλής θέλησης ο Στουρνάρας έκανε ένα άλμα και από τα 500 εκατομμύρια έφτασε στο 1,3 δισ. παρουσιάζοντας και τα σχετικά μέτρα.

Εκεί είχαμε μείνει και ενώ περιμέναμε μια ακόμη «σκληρή μάχη» για την «προσέγγιση των δύο πλευρών» (να κατέβουν λίγο οι τροϊκοί, ν' ανέβει λίγο ο Στουρνάρας, να συναντηθούν κάπου στη μέση), πληροφορηθήκαμε το «θαύμα»: δεν υπάρχει «δημοσιονομικό κενό», επομένως δεν χρειάζονται νέα δημοσιονομικά μέτρα!

Αυτό, βέβαια, ήταν συμφωνημένο πολιτικά. Η εντολή από τις Βρυξέλλες και το Βερολίνο ήταν «μην στριμώχνετε τους Ελληνες να πάρουν αυτή την περίοδο νέα δημοσιονομικά μέτρα». Αυτό δε σημαίνει ότι δε θα χρειαστούν νέα μέτρα. Απλά, η συζήτηση γ' αυτά θα γίνει μετά τις εκλογές, στο πλαίσιο και της γενικότερης συζήτησης για τη βιωσιμότητα του χρέους.

Δεν έχουμε, λοιπόν, παρά να επαναλάβουμε κάτι που γράψαμε παλιότερο: Το πραγματικό δημοσιονομικό κενό είναι πολύ μεγαλύτερο και οφείλεται εξ ολοκλήρου στη θηλιά του δανεισμού από τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Πρώτα συμφωνούν στο πακέτο των αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων που θα πάρουν, μετά κάνουν τη σύμμα και βαφτίζουν το αποτέλεσμα «δημοσιονομικό κενό». Γ' αυτό και η βαρβαρότητα όχι μόνο δεν τελειώνει, αλλά εξακολουθεί να βαθαίνει. Γιατί το δημόσιο χρέος είναι σαν τη Λερναία Υδρα και κάθε κεφάλι της ονομάζεται «δημοσιονομικό κενό».

Παράς με ουρά

Ανοιχτό, διεθνή, ηλεκτρονικό διαγωνισμό για την πρόσληψη ιδιωτικής εταιρίας που θα αναλάβει το «Μηχανισμό Υποστήριξης για την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας και τον ΕΟΠΥΥ» προκήρυξε το υπουργείο Υγείας. Ο προϋπολογισμός είναι 3,9 εκατ. ευρώ και η προθεσμία υποβολής προσφορών λήγει στις 15 Απριλίου.

Υποτίθεται ότι είχαν έτοιμη τη «μεγάλη μεταρρύθμιση» στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας και λίγες μέρες μετά την ψήφιση του νόμου αποδεικύεται ότι δεν έχουν κανένα σχέδιο, ενώ ο διοικητικός τους μηχανισμός είναι ανίκανος να εκπονήσει ένα τέτοιο σχέδιο, γ' αυτό και μοιράζουν παραδάκι με ουρά σε ιδιωτικές εταιρίες για να κάνουν τη δουλειά. Ο διοικητικός μηχανισμός του υπουργείου, βέβαια, δεν είναι ανίκανος, παρά την υποστελέχωσή του. Δεν του έχουν, όμως, εμπιστοσύνη ότι θα δεχτεί να μετατρέψει σε «μηχανισμό υποστήριξης» τις εντολές που θα δίνει η συμφορία του Ράιχενμπαχ από το παρασκήνιο. Γ' αυτό καταφέργουν στις ιδιωτικές εταιρίες, για να τα φτιάξουν όπως θέλουν και να κρατήσουν το σχέδιο επτασφράγιστο μυστικό και να το σερβίρουν αιφνιδιαστικά.

Τι ακριβώς θα είναι ο Μηχανισμός Υποστήριξης; Στην πραγματικότητα θα είναι το σχέδιο των λουκέτων και της συρρίκνωσης του συστήματος του ΠΕΔΥ.

Απολύσεις πέρυσι, φέτος και του χρόνου

Υπάρχουν αφελείς για να πιστέψουν την εκ του Μαξίμου εκπορευόμενη προπαγάνδα, σύμφωνα με την οποία η τρόικα έχει ζητήσει, απέξω-απέξω, να αρχίσει συζήτηση για 5.000 απολύσεις το 2015, όμως Σαμαράς και Βενιζέλος διεμήνυσαν, μέσω Στουρνάρα, να το ξεχάσουν, διότι κάτι τέτοιο δεν γίνεται με τίποτα αποδεκτό;

Χρειάζεται, μήπως, να θυμίσουμε πώς ξεκίνησε αυτή η ιστορία των διαθεσιμοτήτων και των απολύσεων; Πέρυσι τέτοια εποχή ήταν, όταν Σαμαράς, Βενιζέλος και Κουβέλης, μετά από απανωτές «δραματικές» συσκέψεις στο Μαξίμου, συμφώνησαν σε ένα σχέδιο 25.000 διαθεσιμοτήτων και 15.000 απολύσεων για τη διετία 2013-2014. Ολοι θυμόμαστε την προπαγάνδα που έστησαν. Οτι δήθεν δεν έχουν καμιά σχέση οι διαθεσιμότητες με τις απολύσεις. Οτι με τις διαθεσιμότητες επιδιώκουν μια λειτουργική αναδιάρθρωση των δημόσιων υπηρεσιών, ώστε να μεταφερθεί προσωπικό από εκεί που περισσεύει σε υπηρεσίες που έχουν ανάγκες. Οτι ο προς απολυτη δεθανόντας την προπαγάνδη.

Θέσιμους, αλλά κυρίως από τους «επίσημους» τους οποίους ανέβαζαν σε 7.000. Οτι δε θα χαθούν θέσεις εργασίας, γιατί για κάθε απολύμενο θα προσλαμβάνεται ένας νέος δημόσιος υπάλληλος με υψηλά προσόντα.

Αυτά έλεγαν τότε οι τρεις εταίροι της συγκυβέρνησης και ιδιαίτερα η πλευρά της ΔΗΜΑΡ, που με τον Μανιτάκη είχε και την ευθύνη των διαθεσιμοτήτων και απολύσεων. Γ' αυτό και ο Κουβέλης φρόντισε να την κάνει από την κυβέρνηση, μόλις βγήκε η πρώτη μεγάλη παρτίδα απολύσεων, οι περίπου 2.700 εργαζόμενοι στην EPT. Κατάλαβε ότι με τα επόμενα κύματα απολύσεων (γιατί 15.000 απολύσεις είναι ένας τεράστιος αριθμός), η ΔΗΜΑΡ θα εξαφανίζοταν από τον πολιτικό χάρτη. Φρόντισε, όμως, με τον Μανιτάκη, πριν φύγει από την κυβέρνηση, να οργανώσει το πρώτο μεγάλο κύμα διαθεσιμοτήτων. Η οργάνωση αυτού του κύματος έδειξε πόσο φεύτικα ήταν όσα έλεγαν περί μετακίνησεων μέσα στη δημόσια διοίκηση αφονίδιαστικά (σχεδόν λαθραία), δεν αφήνει καμιά αμφιβολία. Η τροπολογία συρρικνώνει σε ένα μήνα (από δύο που ίσχυε) την περίοδο πριν τις αυτοδιοικητικές εκλογές κατά την οποία απαγορεύονται απολύσεις και διαθεσιμότητες δημόσιων υπαλλήλων. Με δεδομένο ότι ο πρώτος γύρος είναι στις 18 Μάρτη, το όριο είναι στις 18 Απρίλη. Επομένως, στις 22 Μάρτη θα απολυθεί το μεγαλύτερο μέρος των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ και των

ράστιο μέρος από τους καθηγητές της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης και όλους τους σχολικούς φύλακες (τους δημοτόματος σους δεν τους μετράμε γιατί αυτούς –και μόνον αυτούς– φρόντισαν να τους μεταφέρουν στην αστυνομία, ενισχύοντας έτσι τον καταστατικό μηχανισμό).

Απ' αυτούς (καθηγητές τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης και σχολικούς φύλακες) θα βγει ένα μεγάλο μέρος απολύσεων. Ακόμη κι αν κάποιοι αμφέβαλον γ' αυτό, αν προσδοκούσαν ότι θα περάσουν μερικοί ακόμη μήνες, λόγω απαγόρευσης κατά την προελογική περίοδο, μια τροπολογία που εισήχθη αφονίδιαστικά (σχεδόν λαθραία), δεν αφήνει καμιά αμφιβολία. Η τροπολογία συρρικνώνει σε ένα μήνα (από δύο που ίσχυε) την περίοδο πριν τις αυτοδιοικητικές εκλογές κατά την οποία απαγορεύονται απολύσεις και διαθεσιμότητες δημόσιων υπαλλήλων. Με δεδομένο ότι ο πρώτος γύρος είναι στις 18 Μάρτη, το όριο είναι στις 18 Απρίλη. Επομένως, στις 22 Μάρτη θα απολυθεί το μεγαλύτερο μέρος των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ και των

σχολικών φυλάκων. Δεν ξέρουμε αν μέχρι τις 18 Απρίλη θα πρωθήσουν και τις υπολειπόμενες διαθεσιμότητες (κυρίως από τους ΟΤΑ, στους οποίους δεν προχωρά καθόλου η «εθελοντική διαδημοτική κινητοποίηση») ή αν θα τους δοθεί έγκριση να τις αφήσουν για μετά τις εκλογές, οι απολύσεις άμως σίγουρα θα γίνουν.

Πόσοι είναι αυτοί που θα απολυθούν; Περίπου 1.700 σχολικοί φύλακες και περίπου 1.500 εκπαιδευτικοί, δεδομένου ότι μόνο μερικές εκαποντάρες τοποθετήθηκαν σε άλλες υπηρεσίες του δημοσίου (υπηρεσίες υγείας κυρίως).

Οταν έτσι έχει η ιστορία με τα πρώτα κύματα διαθεσιμοτήτων και απολύσεων, πιστεύει κανείς τις διαβεβαιώσεις ότι δε θα γίνουν άλλες απολύσεις και διαθεσιμότητες το 2015; Το βέβαιο είναι ότι η τρόικα έχει ήδη θέσει το ζήτημα. Κι όταν η τρόικα θέτει ένα ζήτημα αυτό υλοποιείται. Οταν από το καλοκαίρι θ' αρχίσει το ζητιανούλικι για νέα ρύθμιση του χρέους, υπάρχει περίπτωση η δωσιλογική κινητοποίηση να περάσει την προελογική περίοδο;

Tο πρώτο γκάλοπ μετά την ανακοίνω

■ Υγεία

Μπάχαλο και ληστεία

«Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου επέρχονται οικονομικές μεταβολές στους προϋπολογισμούς του ΕΟΠΥΥ, των νοσοκομείων του ΕΣΥ, των ΔΥΠε, καθώς και του κρατικού προϋπολογισμού. Τα νέα οικονομικά αποτελέσματα επί των ανωτέρω προϋπολογισμών, συνολικά, εντοπίζονται στα εξής:

1. Επίσια δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού, από την ένταξη του ιατρικού/οδοντιατρικού προσωπικού του ΕΟΠΥΥ σε θέσεις κλάδου ιατρών/οδοντιάτρων του ΕΣΥ και την καταβολή των αποδοχών που προβλέπονται για τον κλάδο αυτόν. Το ύψος της δαπάνης αυτής εκτιμάται στο ποσό των 63.000.000 ευρώ περίπου, εφόσον στο νέο εργασιακό και μισθολογικό καθεστώς ενταχθεί το σύνολο των ιατρών των Μονάδων Υγείας του ΕΟΠΥΥ (5.000 περίπου). Στην περίπτωση, όμως, που ενταχθούν 3.300 ιατροί, το οικονομικό αποτέλεσμα θα είναι ουδέτερο, αφού οι αυξημένες μηνιαίες αποδοχές αυτών αντιρροπούνται από τη διακοπή της μισθοδοσίας δύον δεν αποδεχθούν τις νέες θέσεις (οι οποίες καταργούνται), ενώ σε περίπτωση ένταξης μικρότερου αριθμού ιατρών θα υπάρξει εξοικονόμηση».

Τα παραπάνω αναφέρονται στην Ειδική Εκθεση (άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος) που συνόδευε το νομοσχέδιο για την ίδρυση του ΠΕΔΥ και τη δήμευση της περιουσίας του ΕΟΠΥΥ (του ΙΚΑ για την ακρίβεια) με τη μετατροπή του σε ασφαλιστική εταιρία ιδιωτικού τύπου. Δυο βδομάδες μετά την ψήφιση του νόμου, το αποτέλεσμα είναι ήδη γνωστό: μόλις 2.319 γιατροί του ΕΟΠΥΥ (από τους 4.998) έκαναν δήλωση πρόσληψης στο ΠΕΔΥ. Ο αριθμός μπορεί τελικά να είναι ακόμη μικρότερος, γιατί αρκετοί γιατροί (περίπου 200 κατά το υπουργείο Υγείας, περίπου 400 κατά την συνδικαλιστές του ΠΙΣ) έχουν ανακαλέσει την αίτησή τους. Οι υπόλοιποι, η μεγάλη πλειοψηφία, προτίμησαν να διατηρήσουν τα ιδιωτικά τους ιατρεία και να εργάζονται πλέον ως ιδιώτες συμβεβλημένοι με το ΕΟΠΥΥ. Επομένως, ο προϋπολογισμός της Γενικής Κυβέρνησης όχι μόνο δε θα επιβαρυνθεί, αλλά θα έχει μεγάλη μείωση δοπτάνης.

Ο πρώτος στόχος, επομένως, επιτεύχθηκε. Ο Γεωργιάδης δήλωσε πρόσφατα στα συνδικαλιστικά όργανα των γιατρών ότι το ΠΕΔΥ μπορεί να λειτουργήσει με

3.000 γιατρούς, έναντι των 5.000 που είχε ο ΕΟΠΥΥ! Και να σκεφτούμε ότι υποτίθεται πως προσανατολίζονται σε 24ωρη λειτουργία των Κέντρων Υγείας, όπως αναφέρεται και στα ευχολόγια του νέου νόμου! Με τους μισούς γιατρούς όχι 24ωρη λειτουργία δεν μπορεί να υπάρξει, αλλά ούτε λειτουργία σε μία βάρδια.

Αν ανοίξουν τα πολυϊατρεία στις 20 Μάη, όπως προβλέπεται από το νόμο, αυτά θα είναι γυμνά από γιατρούς και η ταλαιπωρία των ασθενών θα είναι αιφρόητη, ενώ βασικές ειδικότητες θα λείπουν. Στόχος της κυβέρνησης είναι να προσλάβει κάποιους επίκουρους (που «κοστίζουν» λιγότερο), αλλά κανένας δεν μπορεί να πει πόσους θα προσλάβουν και πότε θα τους προσλάβουν. Κάθε μέρα γίνεται διαρροή από την Αριστοτέλους ότι η προκήρυξη θέσεων επικουρικών «ίσως γίνει και σήμερο», όμως μέχρι την Πέμπτη που κλείνει η ύλη της «Κ» καμιά προκήρυξη δεν έχει γίνει.

Με τα Κέντρα Υγείας, όποτε κι αν ανοίξουν, απελπιστικά υποστελεχωμένα, οι ασθενείς θα σπρώχνονται προς τα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων και η σημερινή κατάσταση μπάχαλου και ασφυξίας, που υποτίθεται ότι θα ήταν προσωρινή, μόνο για ένα μήνα, θα συνεχιστεί και θα γίνει μόνιμη.

Θέσεις μόνιμου ιατρικού προσωπικού δεν πρόκειται να προκηρυχτούν, εκτός ίσως από ελάχιστες. Ο στόχος ήταν εξαρχής η μείωση των γιατρών στο 60% τουλάχιστον δύον πιπερτεούσαν στον ΕΟΠΥΥ. Γ' αυτό και ο νόμος προβλέπει ότι οι οργανικές θέσεις των γιατρών που δε θα περάσουν στο ΠΕΔΥ καταργούνται αυτοδικαίως. Μέχρι να ψηφιστεί το νομοσχέδιο, ο Γεωργιάδης γρυνούσε στα αγαπημένα του τηλεπαράθυρα και φλόμωνε τον κόσμο στα ψέματα, λέγοντας πως όποια θέση γιατρού μείνει κενή θα προκηρυχθεί αμέσως! Μόλις το νομοσχέδιο ψηφίστηκε, γύρισε την πλάκα: «Κρατάμε το δικαίωμα της προκήρυξης για κάθε θέση λιγότερη από τον αρχικό αριθμό», ωστόσο «δεν είναι αναγκαστικό ότι όλες θα χρειαστούν στην Πρωτοβάθμια. Μπορεί να προκηρύξουμε και για τα νοσοκομείων!

Εκείνο που καίει την κυβέρνηση τώρα είναι ν' ανοίξει τα πολυϊατρεία, ως Κέντρα Υγείας του ΠΕΔΥ, όπως, γιατί βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο. Το μπάχαλο, όμως, θα είναι ένα πολύ μικρό ποσο-

νικευμένο και αφόρητο και ο τέως τηλεπλασίε θα γυρίζει στα κονάλια και με το γνωστό θράσος, τις στρεψοδικίες και τις ψευτιές θα προσπαθεί να πείσει ότι όλα βαίνουν καλώς, πως υπάρχουν δυσκολίες γιατί είμαστε στην αρχή, αλλά χτίζεται ένα σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας για όλο το λαό, το οποίο θα κοστίζει λιγότερο. Η γενική κατεύθυνση της οικονομικής μας πολιτικής είναι οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Ο, τι βοηθάει τα δημόσια νοσοκομεία να λειτουργούν καλύτερα, είμαστε υπέρ. Μπορεί ένα νοσοκομείο να κρίνει ότι συμφέρει π.χ. στους αξονικούς τομογράφους, στη σίτιση ή την καθαριότητα!

Το πεντάετο στα Κέντρα Υγείας έρχεται να προστεθεί στο κόστος του τηλεφωνικού ραντεβού (με το οποίο θησαυρίζουν τόσες ιδιωτικές εταιρίες) και στο ένα ευρώ ανά συνταγή. Ο ασφαλισμένος ήξερε πως στο πολυϊατρείο (πρώην του ΙΚΑ, μετά το ΕΟΠΥΥ) μπορούσε να εξεταστεί από γιατρό χωρίς να πληρώσει μία. Αρκούσε η ασφαλιστική του κάλυψη. Γλέων, ενώ πληρώνει τις ίδιες ασφαλιστικές εισφορές για τον Κλάδο Υγείας, θα πρέπει να σκάει και ένα πεντάετο στο γιατρό του Κέντρου Υγείας, το οποίο έχει χτιστεί με τις ασφαλιστικές εισφορές της δικές του, των γονιών του και των παππούδων του. Είναι να τρελαίνεσαι, δηλαδή, από τη ληστρική συμπεριφορά του αστικού κράτους. Γιατί να επιμείνει ο ασφαλισμένος να κλείσει ραντεβού στο Κέντρο Υγείας; Για να πληρώσει περίπου όσα θα πληρώσει σ' έναν ιδιώτη γιατρό; Οποιος έχει το δεκάετο θα πάει σε ιδιώτη. Οποιος δεν έχει, θα πάει στα εξωτερικά ιατρεία ενός Νοσοκομείου.

Τι συμβαίνει τα τελευταία δύο χρόνια, από τότε που δημιουργήθηκε ο ΕΟΠΥΥ και έκανε, σκόπιμα, λιγότερες συμβάσεις με ιδιώτες γιατρούς; Επηξαν από ασθενείς τα εξωτερικά ιατρεία των Νοσοκομείων. Ο τζίρος των ιδιωτών γιατρών δεν ανέβηκε ιδιαίτερα, γιατί ο κόσμος δεν έχει λεφτά. Ο κόσμος στριμώχνεται στα Νοσοκομεία, γιατί δεν έχει να πληρώσει στους ιδιώτες. Ακόμη και 10 ευρώ να ζητά ο ιδιώτης, ο φτωχός προτιμά να δώσει 5 στο Νοσοκομείο. Από εδώ και πέρα -με πεντάετο ή χωρίς πεντάετο στα υποστελεχωμένα και μπάχαλοποιημένα Κέντρα Υγείας του ΠΕΔΥ- ένα μεγάλο μέρος από τις 1,8 εκατομμύρια επισκέψεις ασθενών ανά μήνα, που είχαν ως τώρα τα πολυϊατρεία του ΕΟΠΥΥ, θα κατεύθυνθει με απόλυτη βεβαιότητα στα εξωτερικά ιατρεία των Νοσοκομείων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη λειτουργία τους.

Όταν οι νοσοκομειακοί γιατροί δηλώνουν ότι δε θ' αργήσει ο καιρός που θα θρηνήσουμε θύματα, εξαιτίας αυτής της κατάστασης, δεν υπερβάλλουν καθόλου. Αυτό, όμως, ποσάς ενδιαφέρει τη συγκυρενηση, την τροικά και την task force. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να κάνει την πληρώσουν την προκήρυξη από τη δημόσια Υγεία και να τις φορτώσουν στις πλάτες των ασφαλισμένων.

■ Νομιμοποιούν το φακελάκι

Απογευματινά χειρουργεία στα νοσοκομεία, στα οποία ο ασθενής θα πληρώνει γιατρούς, λοιπό προσωπικό και νοσοκομείο, καθώς και οι Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), θα προβλέπονται σε πολυνομοσχέδιο που θα κατατεθεί στη Βουλή, όπως ανακοίνωσε ο Γεωργιάδης. Με το γνωστό του ύφος προσανήγγειλε ότι τα νοσοκομεία θα μετατραπούν σε επιχειρήσεις, που θ' αγοράζουν υπηρεσίες από άλλες επιχειρήσεις (του ιδιωτικού τομέα), αν αυτό «κοστίζει» λιγότερο. «Η γενική κατεύθυνση της οικονομικής μας πολιτικής είναι οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Ο, τι βοηθάει τα δημόσια νοσοκομεία να λειτουργούν καλύτερα, είμαστε υπέρ. Μπορεί ένα νοσοκομείο να κρίνει ότι συμφέρει π.χ. στους αξονικούς τομογράφους, στη σίτιση ή την καθαριότητα!»

Σέ ό,τι αφορά τα απογευματινά χειρουργεία, εκείνο που επιδιώκουν είναι να νομιμοποιήσουν τα πρωινά χειρουργεία, όπως λένε. Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη φορά που ακούγεται αυτό. Από την εποχή του Λοβέρδου ακούγόταν. Το φακελάκι τώρα θα μπορεί να ξεπλένεται μια χωρά. Κατά τα άλλα, όταν σήμερα εκατοντάδες χειρουργικές αιθουσές σε όλη τη χώρα δεν λειτουργούν, λόγω έλλειψης προσωπικού και υλικών, πώς θα λειτουργήσουν το απόγευμα; Πάμε σε ένα καθεστώς που χειρουργείται όποιος έχει λεφτά να σκάει, ενώ όποιος δεν έχει σκάει, ενώ όποιος δεν έχει για τα ταλαιπωρεύεται για καιρό (εκτός αν κινδυνεύει να πεθάνει, οπότε θέλοντας και μη θα τον βάλουν στο χειρουργείο).

Κραυγή αγωνίας και καταγγελίας

Γνωστή είναι η δραματική κατάσταση στην εκπαίδευση με τα χιλιάδες κενά, ακόμη και τώρα λίγους μήνες πριν το τέλος της σχολικής χρονιάς, με την ουσιαστική κατάργηση όλων των υποστηρικτικών δομών (πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενισχυτική διδασκαλία, παράλληλη στήριξη, ειδικές τάξεις, κ.λπ.).

Τη «ύφρη» έχουν πληρώσει χιλιάδες παιδιά σε όλη την Ελλάδα, ενώ το υπουργείο και η κυβέρνηση έχουν «μάτια» μόνο για τις «χαμένες ώρες» λόγω των μαθητικών καταλήψεων και των απεργιών των εκπαιδευτικών, εξ ου και έχουν δρομολογήσει, μέσω των διευθύνσεων εκπαίδευσης και των κατασταλτικών μηχανισμών, βιομηχανία διώξεων ενάντια σε μαθητές και εκπαιδευτικούς. Με εξαιρετική δε επιμονή προωθούν τις αντιδραστικές αλλοιώσεις του «νέου Λυκείου», ειδικά αυτές που έχουν να κάνουν με την ένταση των ταξικών φρογμών, όπως είναι η Τράπεζα Θεμάτων, με θέματα από την οποία σε ποσοστό 50% θα εξεταστούν φέτος τα παιδιά της Α' Λυκείου.

Πιο ακριβά απ' όλους πληρώνουν το τίμημα οι εκπαιδευτικές κοινότητες των ακριτικών περιοχών, αφού τους έχουν ξεχάσει και ξεγράψει στην ουσία από τον εκπαιδευτικό χάρτη (και όχι μόνο).

Ιδού Δελτίο Τύπου του 15μελούς μαθητικού συμβουλίου του Γυμνασίου και των Λυκειακών τάξεων Φούρνων Ικαρίας:

«Οι μαθητές και οι μαθήτριες του Γυμνασίου Λ.Τ. Φούρνων, για τα ακόλουθα θέματα.

Ξεκινώντας με τα προβλήματα:

1. Με την έναρξη της σχολικής χρονιάς δεν είχαμε για άλλη μια χρονιά καθηγητές όλων των ειδικοτήτων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα πολλά μαθήματα είτε να μην έχουν διδαχθεί καθόλου μέχρι και τώρα είτε να ξεκινούν με μεγάλη καθυστέρηση (Νοέμβριο, Ιανουάριο... ακόμη και Φεβρουάριο!!!). Επίσης, η παραπάνω κατάσταση έχει ως αποτέλεσμα ή ύπαρξη των μαθημάτων επιλογής να είναι πλασματική (π.χ. οι συμμαθητές της Α' Λυκείου, ενώ επέλεξαν το μάθημα της Διαχείρισης Φυσικών Πόρων, τους επιβλήθηκε στην ουσία να παρακολουθήσουν το μάθημα "Εφαρμογές Πληροφορικής Υπολογιστών", διότι πολύ απλά μόνο γ' αυτό το μάθημα υπήρχε καθηγήτρια).

2. Παρόμοια κατάσταση με τα μαθήματα επιλογής είναι και αυτή της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης που στο δικό μας σχολείο υπάρχει σε ελάχιστα μαθήματα και για ελάχιστες ώρες.

3. Φέτος έφυγαν δύο συμμαθητές μας από την Γ' Λυκείου και πέντε από την Β' Λυκείου. Μια κατάσταση που όπως φαίνεται θα συνεχιστεί. Για εσάς μπορεί να είναι απλοί αριθμοί, για εμάς όμως είναι οι φίλοι μας!

4. Ηταν "συγκινητικό" το ενδιαφέρον του Υπουργείου για την αναπλήρωση των ωρών που χάθηκαν κατά τη διάρκεια της κατάληψης μας στα τέλη Οκτώβρη, δεν φαίνεται όμως να ενδιαφέρεται εξίσου για τις ώρες που χάσαμε επειδή δεν είχαμε καθηγητές.

Για το λόγο αυτό:

1. Απαιτούμε η έναρξη όλων των μαθημάτων να γίνεται το Σεπτέμβριο, ώστε να έχουμε τις ίδιες ευκαιρίες στη μόρφωση με τα υπόλοιπα παιδιά στην Ελλάδα.

2. Ειδικότερα για φέτος απαιτούμε:

α. Να υπάρξει ειδική ρύθμιση για τους συμμαθητές μας της Γ' Λυκείου ώστε να διορθωθεί η παραπάνω αδικία καθώς και

β. Να εξαιρεθούν οι συμμαθητές μας της Α' Λυκείου από την Τράπεζα Θεμάτων.

Ολοκληρώνοντας, ελπίζουμε η ανακοίνωσή μας να βρει ανταπόκριση, ώστε στις 11 Σεπτεμβρίου του 2014 να βρούμε στο σχολείο μας τόσο όλους τους καθηγητές που χρειαζόμαστε όσο και όλους του συμμαθητές μας!».

Ο χαμός στα ΤΕΙ

Το κακό τους χάλι έχουν τα ΤΕΙ της χώρας, τα οποία -θυμίζουμε- ότι είχαν βαφτιστεί προ ολίγων ετών με διαδικασίες fast track «ανώτατα» για να χρυσωθεί το χάπι στη νεολαία, κυρίως της εργατικής τάξης και των χαμηλών λαϊκών στρωμάτων, που κατευθύνονταν σε αυτές τις δομές. Οπως έχουμε επανειλημμένα επισημάνει από τις στήλες της εφημερίδας η ύπαρξη αυτών των τεχνολογικών δομών στην Ελλάδα δεν προέκυψε από την αναγκαιότητα του επιπέδου ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού (μέσο επιπέδου ανάπτυξης), όπως π.χ. συνέβη στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, αλλά ανέκαθεν ήταν ένα μέσο, το προσπείο του οποίου επιχειρούνταν να λουστραριστεί διαρκώς, για να τσακίζει την ιστορικά διαφορφωμένη ισχυρή τάση της νεολαίας της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές.

Αντικειμενικά δε, τα βαφτιστικά των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων σε ανώτατα ιδρύματα πλάι στα Πανεπιστήμια, οδήγησαν αναπόφευκτα και στην υποβάθμιση

των ιδιων των πανεπιστημιακών σπουδών.

Είναι γεγονός ότι τα Πανεπιστήμια έχουν πολλά προβλήματα, που οξύνθηκαν στο έπακρο με την οικονομική κρίση και τη σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή που επέβαλαν τα Μνημόνια. Τα ΤΕΙ, όμως, ήταν πάντα, παρά τα μεγάλα λόγια, ο φτωχός συγγενής, που τώρα μετεβλήθηκε κανονικό παρία.

Οπως καταγγέλλουν οι καθηγητές των ΤΕΙ, η κατάσταση πλέον είναι οριακή. Την ερχόμενη Τρίτη ξεκινάει επισήμως το εαρινό εξάμηνο και ορισμένα Ιδρύματα καλούνται να ανταπεξέλθουν με μισούς εκπαιδευτικούς, ενώ σε κάποια άλλα δεν είναι δυνατόν να διεξαχθούν ακόμα και εργαστηριακά μαθήματα.

Σε συνάντηση που είχε με τους προέδρους των ΤΕΙ ο Αρβανιτόπουλος μοίρασε και πάλι μπόλικες υποσχέσεις, που δεν κοστίζουν βεβαίως πίποτε. Είπε ότι θα προκηρύξει θέσεις έκτακτου εκπαιδευτικού προσωπικού για την κάλυψη των κενών και την «ευρύτερη στήριξη» των Ιδρυμάτων. Από τότε έχουν περάσει πάνω

από 15 μέρες και οι προκηρύξεις δεν έχουν γίνει ακόμα. Άλλωστε είναι γνωστό ότι απαιτείται μια ολόκληρη διαδικασία για να προσληφθεί έκτακτο προσωπικό έγκαιρα και όχι καθυστερημένα και βεβαίως απαιτείται «υπέρβαση» της δημοσιονομικής πολιτικής, πρόγραμμα χλωμότατο έως ανέφικτο. Τα Ιδρύματα που αντιμετωπίζουν το μεγαλύτερο πρόβλημα και έχουν αρκετά κενά σε έκτακτο εκπαιδευτικό προσωπικό στη χώρα μας είναι: ΤΕΙ Θεσσαλίας, ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, ΤΕΙ Ηπείρου, ΤΕΙ Κρήτης, ΤΕΙ Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

«Τα περιφερειακά Ιδρύματα, κυρίως, αντιμετωπίζουν το μεγαλύτερο πρόβλημα και έχουν αρκετά κενά σε έκτακτο εκπαιδευτικό προσωπικό. Είναι μείζον θέμα, το οποίο αντανακλά στην ποιότητα της εκπαίδευσης που παρέχεται. Τα εργαστήρια μπορεί να έχουν αντί για δύο καθηγητές ανά 25 φοιτητές έναν εκπαιδευτικό ανά 30 άτομα. Τα κενά ποικιλούν ανά Ιδρυμα» είπε ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγου Εκπαιδευτικών Απ. Κοκκόσης.

Αλλά και τα άλλα ΤΕΙ δεν πάνε πίσω σε προβλήματα. Π.χ. το

ΤΕΙ Αθήνας έχει μεγάλη έλλειψη σε προσωπικό. Υπάρχουν κάποια τμήματα τα οποία λειτουργούν αυτόνομα και αυτοδύναμα, δηλαδή συμπληρώνουν τον απαιτούμενο αριθμό μόνιμου προσωπικού. Άλλα, όμως, τμήματα αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες. Ενώ το ΤΕΙ Πειραιά έχει 100 κενές οργανικές θέσεις.

Αλλά και οι εργασιακές σχέσεις των διδασκόντων έχουν γίνει μπάχαλο. Αρκετοί διδάσκοντες είναι αναγκασμένοι – εκ των συνθηκών – να κάνουν υπερωρίες χωρίς να αμειβούνται, ώστε να πραγματοποιήσουν τα εργαστήρια των φοιτητών των Ιδρυμάτων.

Επιπδεινεί να λυθούν τα προβλήματα, με «διαβούλευσης» και όχι αγώνα δεν υπάρχουν. Ειδικά αν αναλογιστεί κανείς ότι υπάρχουν εκανοντάδες καθηγητές που έχουν επιλεγεί με τις διαδικασίες επιλογής των Ιδρυμάτων (των Πανεπιστημίων συμπεριλαμβανομένων), που επί χρόνια παραμένουν αδιόριστοι από το υπουργείο Παιδείας. Ιδιαίτερα για τα ΤΕΙ είναι πάνω από 150 άτομα που δεν έχουν προσληφθεί ακόμα.

Κακά ξεμπερδέματα

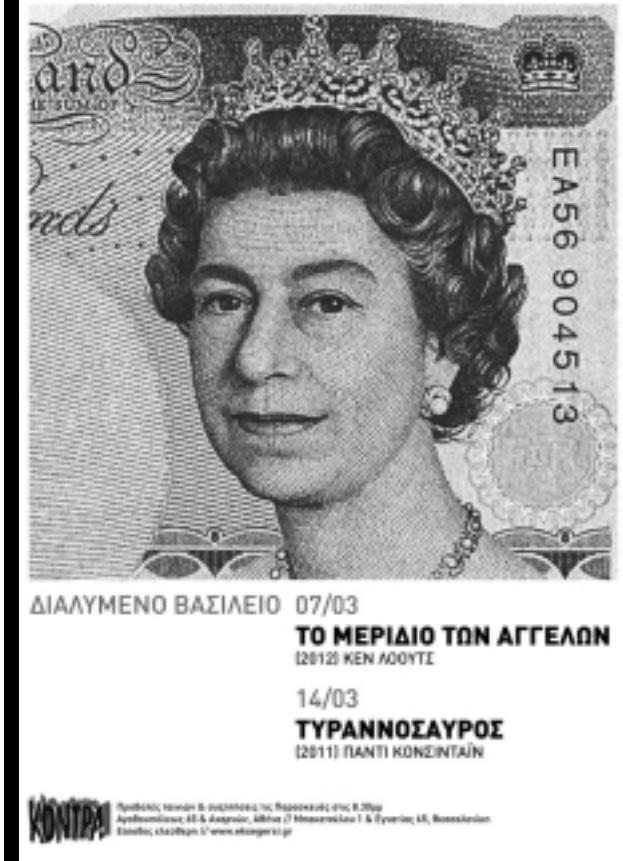
Έναι γνωστό ότι ο νόμος Διαμαντοπούλου (v.4009/2011) και στη συνέχεια αυτός του Αρβανιτόπουλου (v.4078/2012) εισήγαγαν στο νέο νόμο-πλαίσιο των Πανεπιστημίων τον κακόφημο θεσμό των Συμβουλίων διοίκησης. Οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Παιδείας και πίσω απ' αυτές οι κυβερνήσεις, που δεν έχαναν κανέναν ενδιαφέρον για εφαρμόσουν πολιτικές σε περιφερειακή δραστηριότητα, φερτούς από άλλα Πανεπιστήμια, ακόμα και του εξωτερικού, που δεν έχαναν κανέναν ενδιαφέρον για εφαρμόσουν πολιτικές στην καπιταλιστική δραστηριότητα, φερτούς από άλλα Πανεπιστήμια, ακόμα και του εξωτερικού, που δεν έχαναν κανέναν ενδιαφέρον για εφαρμόσουν πολιτικές στην καπιταλιστική δραστηριότητα, φερτούς από άλλα Πανεπιστήμια, ακόμα και του εξωτερικού, που δεν έχαναν κανέναν ενδιαφέρον για

Κροκοδείλια δάκρυα

Εχει και η υποκρισία τα όριά της. Ως φαίνεται, όμως, ο κυρ Φώτης θεωρεί ότι απευθύνεται σε λαό λωτοφράγων, γ' αυτό και η παράταξή του λέει τα πιο χοντρά ψέματα χωρίς καμία ντροπή. Επειδή οι εκπαιδευτικοί που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα με το ξαφνικό λουκέτο στις 46 ειδικότητες της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης το περασμένο καλοκαίρι έχουν πληθύνει τις διαμαρτυρίες τους ενόψει και της εκπνοής του οχτάμηνου στις 22 του Μάρτη, θεωρούν εκεί στη ΔΗΜΑΡ ότι μπορούν να κάνουν «παιχνίδι» με τον καημό και την αγωνία αυτών των ανθρώπων που βλέπουν την πόρτα της απόλυτης ορθωνοίτη. Εκλογές, άλλωστε, πλησιάζουν, γ' αυτό και το μογάζ του κυρ Φώτη επιδίδεται στο γνωστό σπορ δόλου του αστικού πολιτικού φάσματος, τον μαυρογιαλουρισμό.

Συχνά-πυκνά, λοιπόν, βγάζει ανακοινώσεις για τις διαθεσιμότητες των εκπαιδευτικών, ή τελευταία των οποίων έχει ως εξής: «Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων οφείλει να ολοκληρώσει πριν την 22α Μαρτίου 2014, ημερομηνία λήξης της σχετικής ημερομηνίας επανένταξης, τη διαδικασία τοποθέτησης του συνόλου των εκπαιδευτικών που διαθεσιμότητα. Οι απαραίτητες αναδιαρθρώσεις του διοικητικού οργανογράμματος του υπουργείου, οι μεταρρυθμίσεις των εκπαιδευτικών δομών και προγραμμάτων καθώς και η συναφής κινητικότητα προσωπικού σε ουδεμία περίπτωση ταυτίζονται με τις ομαδικές απολύσεις» (δηλωση του Δημήτρη Λουκά, υπέυθυνου του Τομέα Παιδείας και Ερευνας της ΔΗΜΑΡ).

Προβολές - Συζητήσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Κοντολογίς, η ΔΗΜΑΡ ζητάει την επαναπρόσληψη «του συνόλου» των υπό διαθεσιμότητα εκπαιδευτικών και τάσσεται υπέρ της «κινητικότητας» και των «μεταρρυθμίσεων των εκπαιδευτικών δομών», που δεν θα συνιστούν, όμως, «ομαδικές απολύσεις».

Και τότε ωρές παλικάρια από

πού θα βρεθούν οι 4.000 απο-

λύσεις του 2013 και οι 11.000 του

2014, τις οποίες συναποφασί-

στατε με τα συνεταιράκια σας

όταν είσαστε στην κυβέρνηση

πριν ακριβώς ένα χρόνο, το

Μάρτιο του 2013, αν όχι και από

την επαναπρόσληψη;

Ολοι θυμόμαστε τα ψέματα

με τα οποία τάιζαν τότε τον ελ-

λινικό λαό οι τρεις συνδαιτυμό-

νες της κυβέρνησης και την εμε-

τική προπαγάνδα των παπα-

γαλακίων των ΜΜΕ, που έπαιρ-

ναν γραφμή κατευθείαν από του

Μαξίμου. Μιλούσαν τότε για

απολύσεις «επίφρων» και «κο-

πανατζήδων», οι οποίες, μάλι-

στα είχαν και συγκεκριμένο αριθ-

μό: 4.000 για το 2013 και 11.000

για το 2014, διότι τόσα ήταν τα

νούμερα, που είχαν συμφωνηθεί

με την τρόικα!

Θυμόμαστε, επίσης, τα δα-

κρύβρεχτα ρεπορτάζ για το τε-

λεστήραφο της τρόικας και τις

«σκληρές διαπραγματεύσεις» της

συγκυβέρνησης των τριών, η

οποία τελικά «υπέκυψε», μετά

από τρισήμισι ώρες «εξαντλητικής συζήτησης», στον εκβιασμό της τρόικας, προκειμένου να εκταμιεύσει η δόση των 8,8 διο-

ριανά της προσόντων της τρόικας, προκειμένου να ανοίγεται μπροστά τους το φάσμα της ανεργίας και η εξαθλίωση.

«Δεν αποφασίζουμε να κόψουμε κεφάλια γενικώς και αριστώς με βάση τις επιπτάξεις άλλων», έγινε πει τότε ο κυρ Φώτης, για να προσδώσει και μια νότα «αντιστασης» στις επιπτάξεις των αφεντικών. Ενώ τόνιζε και ξαντόνιζε την αναγκαιότητα της «αξιολόγησης» για να διαφανεί ότι αυτός συνανεί μόνο στις «νομότυπες» διαδικασίες.

Ο Κουβελής ήρετε πολύ κολά τι έκανε. Τα έλεγε αυτά τότε για να καθησυχάσει τους δημόσιους υπαλλήλους να μη σηκωθούν και τον πάρουν με τις πέτρες. Στη συνέχεια, όταν θα είχε κατακάτσει ο κουρνιαχτός των κακών εντυπώσεων, τα ντόπια και ξένα αφεντικά θα μπορούσαν, χωρίς πολλούς κραδασμούς, να κάνουν τη βρόμικη δουλειά τους. Πετυχαίνοντας σήμερα, δυστυχώς, να αντιστέκονται μόνο οι εργασιακές ομάδες που έχασαν τη δουλειά τους.

Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μπασιά της νύχτας

Ελεύθερη για μη κερδοσκοπικές προβολές

Μια σημαντική απόρφαση πήραν οι δημιουργοί της ταινίας «Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μπασιά της νύχτας», επιτρέποντας την ελεύθερη μη κερδοσκοπική προβολή της στην Ελλάδα. Ο καθένας μπορεί να κατεβάσει και να παρακολουθήσει την ελληνική βερσίδαν της ταινίας, ενώ στέκια, σύλλογοι, λέσχες μπορούν να την προβάλλουν ελεύθερα, φτάνει να μην υπάρχει εισιτήριο. Στο Δελτίο Τύπου που εξέδωσαν οι δημιουργοί της ταινίας σημειώνουν:

«Μετά την διεθνή πορεία της στα κινηματογραφικά φεστιβάλ (Βραβείο Οικουμενικής Επιτροπής Dok Leipzig 2012) και την κινηματογραφική διανομή της σε Ελλάδα, Γαλλία και Ελβετία, η μεγάλου μήκους ταινία τεκμηριώντας Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μπασιά της νύχτας (2012) σε σκηνοθεσία του ελβετού ντοκιμαντέριστα Ολιβιέ Ζισουά, διατίθεται δωρεάν στην Ελλάδα υπό την άδεια Creative Commons.

Η ταινία αποτελεί ένα ελεγγειακό κινηματογραφικό δοκύλιο που επιχειρεί να ζωντανέψει τις μνήμες εξορίας της Μακρονήσου, σκηνοθετώντας έναν λογοτεχνικό «Ψυχρό Πόλεμο» ανάμεσα στα ποιητικά γραπτά εξόριστων πτοιητών, όπως ο Γιάννης Ρίτσος και ο Τάσος Λειβαδίτης, και τις ομιλίες αναμορφωτικής προπαγάνδας που μετέδιδαν τα μεγάφωνα των στρατοπέδων του νησιού

στημονικών τους προσόντων. Είναι το έχολο από τα ΜΑΤ, τα χημικά και η άγρια καταστολή κάθε δικαιησία διαμαρτυρίας των ανθρώπων που βλέπουν να ανοίγεται μπροστά τους το φάσμα της ανεργίας και η εξαθλίωση.

«Δεν αποφασίζουμε να κόψουμε κεφάλια γενικώς και αριστώς με βάση τις επιπτάξεις άλλων», έγινε πει τότε ο κυρ Φώτης, για να προσδώσει και μια νότα «αντιστασης» στις επιπτάξεις των αφεντικών. Ενώ τόνιζε και ξαντόνιζε την αναγκαιότητα της «αξιολόγησης» για να διαφανεί ότι αυτός συνανεί μόνο στις «νομότυπες» διαδικασίες.

Ο Κουβελής ήρετε πολύ κολά τι έκανε. Τα έλεγε αυτά τότε για να καθησυχάσει τους δημόσιους υπαλλήλους να μη σηκωθούν και τον πάρουν με τις πέτρες. Στη συνέχεια, όταν θα είχε κατακάτσει ο κουρνιαχτός των κακών εντυπώσεων, τα ντόπια και ξένα αφεντικά θα μπορούσαν, χωρίς πολλούς κραδασμούς, να κάνουν τη βρόμικη δουλειά τους. Πετυχαίνοντας σήμερα, δυστυχώς, να αντιστέκονται μόνο οι εργασιακές ομάδες που έχασαν τη δουλειά τους.

Από τη Δευτέρα 3 Μαρτίου 2014, το ντοκιμαντέρ διατίθεται δωρεάν στην ολότητά του μέσω της επίσημης ιστοσελίδας του (<http://commedeslion-sdepiere.net/thefilm/dvd-vod/?lang=el>) για μη εμπορικές δημόσιες προβολές και για κάθε ιδιωτική χρήση στο ελληνικό διαδίκτυο, υπό την άδεια Creative Commons. Μέσα από αυτή τη δεύτερη, εναλλακτική και δωρεάν διανομή, οι δημιουργοί ελπίζουν πως η ταινία θα μπορέσει να συναντήσει το κοινό που δεν την ανακάλυψε κατά την πρώτη διανομή της πέρυσι τον Απρίλιο σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, αλλά και το κοινό στην υπόλοιπη Ελλάδα που δεν είχε μέχρι στιγμής την ευκαιρία να τη δει.

Με την προσδοκία πως η ταινία θα μπορέσει να συνεισφέρει στη διατήρηση της ιστορικής μνήμης, οι δημιουργοί ενθαρρύνουν κάθε διανομένον να οργανώσει μη εμπορικές δημόσιες προβολές και για κάθε ιδιωτική χρήση στο ελληνικό διαδίκτυο. Μέσα από αυτή τη δεύτερη, εναλλακτική και δωρεάν διανομή, οι δημιουργοί ελπίζουν πως η ταινία θα μπορέσει να συναντήσει το κοινό που δεν την ανακάλυψε κατά την πρώτη διανομή της πέρυσι τον Απρίλιο σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, αλλά και το κοινό στην υπόλοιπη Ελλάδα που δεν είχε μέχρι στιγμής την ευκαιρία να τη δει.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδιο! Οχι πια στα τέσσερα.

Μπήκαμε στη σαρακοστή [τι γελάτε ρε;], στις μέρες που οι χριστιανοί μπορούν ελεύθερα να... απολαμβάνουν τη φτώχεια τους λέγοντας πως νηστεύουν. Επιπρόσθετα δα ξαναρωτήσουμε όσο κι αν καταντάει κουραστικό, επειδή δεν λάβαμε απάντηση από κανέναν ευσεβή ή μη: Ποια η διαφορά της σαρακοστής από την πεντηκοστή, αφού και οι δύο έχουν από 48 μέρες; Είναι κρίμα τόσοι μαθηματικοί να σκίζουν τα πυχία τους κι εμείς να μην παίρνουμε απάντηση.

Εν αρχή οινολόγος. Και μη ξεγλίεστε [μύδαι γελιέστε]: άλλο ειμί φως και άλλο ημίφων.

Να το πάρει το ποτάμι; Αυτό ντε που ζεινήδησε μέσα στην πραγματική εικονικότητα που άπραγοι βιώνουμε. Πώσα λογοπαίγνια, σχόλια, εικόνες, μοντάζ, πόσα και πόσα είδαν τα μάτια και άκουσαν τα αυτιά μας, με το που ο... τηλεαστέρας αποφάσισε να μετεξελιχθεί στον προβλέψιμο δρόμο του σιναφιού του [και μάλιστα υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι ακολουθούν κι άλλοι!]. Μερικά πολύ πετυχημένα, άλλα άνοστα, μα όλα δείχνουν το ίδιο πρόγραμμα: τη χλεύη του κόσμου απέναντι στο δοσμένο, προβλέψιμο και σάπιο πολιτικό και παραπολιτικό παιχνίδι [και δεν μιλάμε για τους αργόσχολους επαγγελματίες της επί πάντων κριτικής και της ζηλόφθονης κακεντρέχειας, για να μη σκιαστεί το εγώ τους]. Ο τσακισμένος κόσμος της δουλειάς και της ανεργίας χλευάζει. Μα δεν φτάνει αυτό...

Κι ο Αύγουστος [ποιος μίνας ρε; Για τον Κορτώ μιλάω]
τον «άδειασε» τον πρωταρχό πριν κόκκαρα λαλήσει
λέγοντας πώς ο άντρας του και τα βιβλία μόνο
τον νοιάζουν. Και τίποτε πέρα απ' αυτά τα δύο...

Οσοι σύντροφοι δεν έχουν χρόνο να οργανώσουν αρχεία που έχουν, να δοκιμάσουν να τα διαβάζουν τηλεφωνικά. Παιδιά, δα πάθετε πλάκα! Φοβερή δουλειά, ταξινομημένη, χωρίς κούραση και οι δημόσιες δαπάνες σας να πάνουν τόπο! Βγάζει κάτι ασχήμα σκρατς στο αφτί, πιθανόν από απειρία των χοιριστών, αλλά γίνεται δουλειά.

«Οι περιπλοκές στις οποίες μας συμπαρασύρουν η μελέτη κι η σύγχρονη εκπαίδευση, ο σκεπτικισμός που αναγκαστικά κουβαλάμε για όλες τις υποκειμενικές κι αντικειμενικές εντυπώσεις, είναι τέλεια σχεδιασμένα για να μας κάνουν όλους μικρούς, αδύνατους, οξύδυμους κι διστακτικούς» [Καρλ Μαρξ – Γράμμα στην Τένη φον Βεστφάλεν, 21/6/1856].

«Επανέλαβε αυτό που είπες και ανέλυσε το. Διέγραψε τα υπόλοιπα κι ανέφερε μας τι μένει». Ήταν ένα απόσπασμα από την κολοσσιαία προσπάθεια καταγραφής τής επανίδρυσης της γλώσσας...

Η πολιτική και κυνωνική ζωή του τόπου απόκτησε νόντα και ενδιαφέρον με την ανακοίνωση της έκδοσης του βιβλίου του Δημήτρη Κουφοντίνα «Γεννήθηκα 17 Νοέμβρη». Φούντωσαν οι συζητήσεις και οι καταδέσεις απόφεων από κάθε πικραμένο και μη, φωτιά πήραν τα πρυτανεία και τα κοινοβούλια, αντεγκλήσεις και μαζικές καταδέσεις πιστοποιητικών νομιμοφροσύνης, ένας χαμός γενικώς. Και ο υπουργός περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας Κώστας Μπακογιάννης να γράφει στο facebook: «Προς τον οίκο Λιβάνη: Ματωμένο βιβλίο, ματωμένα χρήματα. Να τα χαίρεστε». Θα δέλαμε πολύ χώρο για να περιγράψουμε την κατάσταση που επικρατεί τις τελευταίες ώρες και μέρες στη μακάρια Μπανανία και άλλο τόσο για να σχολιάσουμε τα εξαφρενικά που βλέπουμε και ακούμε. Που όμως δεν μας εκπλήσσουν, για λόγους που συχνά-πυκνά έχουμε καταδέσει στη σήλη κι ας «στραβώνουν» μερικοί... εικονολάτρες.

– Βγάλε φτερά και πέταξε στο βιβλιοπωλείο Τάσο. Και φέρε μου να δω ετούτο το βιβλίο που έφερε τη δύελλα και βούξε ο τόπος και σίγουρα δα διαβαστεί πιότερο απ' τα μηνήμονια.

– Γκόλφω μπας και τρελάδηκες; Δεν πάω στου Λιβάνη κι οι λόγοι είναι προφανείς. Να μην στους εξηγήσω...

Θαρρώ πως το ξαναρωτήσαμε αλλά απάντηση δεν λάβαμε: γιατί τα ΑΤΜ τα λένε «έει τι εμ», ξένα είναι; Ακούμε να τα λένε έτσι ακόμη και στα ΜΜΕ «[εει μι]», εκεί που οι βι αί πι της εξημέρωσης νομίζουν ότι όλοι έχουν το μορφωτικό επίπεδο των εμ ει τι...

«Κι ενώ οι πέτρες έπεφταν τριγύρω σαν χαλάζι / και οι κλητήρες έκαναν τους πολεμάρχους χάζι / ο κύριος διευδυντής ο της αστυνομίας / μετά μεγάλου φλέγματος και πλήρης ψυχραιμίας / από μικρόν κι αμούστακον ακόμη σφενδονήτην / εδέχθη λίθον στρογγυλόν επάνω εις την μύτην / καθ' ην στημήν και απ' εκεί επέρασ' εφ αμάξης / να δει αν εβασίλευεν ασφάλεια και τάξις» [Γεώργιος Σουρής – «Δον Ζουάν»].

Η σημερινή σήλη ήταν μια ευγενική προσφορά των Π.Α.Τ.Α.Τ.Ρ.Α.Κ. [Πανεπιστημίων Αυτόματου Ταξικού Αποκλεισμού Της Ρημαγμένης Ανώτατης Κατάρτισης].

Κοκκινοσκουφίτσα

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 3η δίκη

103η συνεδρίαση Πέμπτη, 27.2.14

Η πρόεδρος του τρομοδικείου διάβασε στην αρχή την έκθεση για τη βαλλιστική στην υπόθεση της Πεύκης και στη συνέχεια συνεχίστηκε η ανάγνωση της απόφασης 4199/2011, που αφορά την 1η δίκη της ΣΠΦ για την υπόθεση του Χαλανδρίου («δίκη αποτυπωμάτων» τη χαρακτήρισε εύστοχα η συνήγορος Α. Παπαρρούσου), που άρχισε να διαβάζεται από την προηγούμενη συνεδρίαση, προκειμένου το προσδικό να αποφασίσει για την ένσταση εκκρεμοδικίας που υποβίληθηκε από την υπεράσπιση.

Στο σπίτι του Χαλανδρίου κατοικούσε το μελος της ΣΠΦ Χ. Χατζημηλάκης, αλλά ήταν ένα κοινό σπίτι, όπου σύχναζαν συμμαθητές του και στο οποίο έγινε πάρτι την παραμονή του «ντου» της Αντιτρομοκρατικής (23.9.2009), που τη χαρακτήρισε γιάφκα της ΣΠΦ. Σχολιάζοντας την τακτική της Αντιτρομοκρατικής, που βάφτισε το σπίτι του Χαλανδρίου γιάφκα της ΣΠΦ και μελή της οργάνωσης τους αγωνιστές του αναρχικού χώρου των οποίων αποτυπωμάτων βρέθηκαν στο σπίτι, το μελος της ΣΠΦ Μ. Νικόλαουλος την απέδωσε στην αδυναμία της να εντοπίσει μελή και σπίτια της οργάνωσης, σε μια εποχή που αυτή έκανε μπαράζ επιθέσεων σε διάφορους πολιτικούς στόχους.

Η πρόεδρος άρχισε να διαβάζει το σκεπτικό της απόφρασης που αφορούσε την τοποθέτηση «βομβοχύτρας» στο σπίτι της Λ. Κατσελή και του Γερ. Αροένη. Το σκεπτικό είναι το ίδιο με αυτό των εκρήξεων στο σπίτι του πρώην υφυπουργού Δημόσιας Τάξης Π. Χηνοφώτη και στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και αναπαράγει τους ισχυρισμούς της Αντιτρομοκρατικής που ενσωματώθηκαν στο κατηγορητήριο. Το σκεπτικό διαστρέφει την προσματική της προκειμένου να προβοκάρει τη ΣΠΦ και γενικά τις ένοπλες οργανώσεις, αναφέροντας ανάμεσα στ' άλλα ότι με την ενέργεια αυτή προκλήθηκε τρόμος στους πολίτες και τέθηκαν σε κίνδυνο τα δικαιώματα της ζωής, της περιουσίας και της ασφάλειας των πολιτών. Η πρόεδρος εκείνου του τρομοδικείου Μ. Βαρελά, που συνέταξε την απόφραση, επεχείρησε να αξιοποιήσει τη θέση της ΣΠΦ ότι οι εργαζόμενοι που αντιμετωπίζουν παθητικά την κατάσταση που ζούμε δεν είναι άμοιροι ευθυνών, για να στηρίξει το συμπέρασμα ότι η ΣΠΦ με τις ενέργειές της επεδίωκε να προκαλέσει τρόμο στους πολίτες.

Πρόκειται, βέβαια, για χοντρή προβοκάτσια, γιατί είναι άλλο η θέση της ΣΠΦ περί αθωότητας ή μη των εργαζόμενων, με την οποία μπορεί να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει, και άλλο ότι στόχευε δήθεν με τις ενέργειές της να προκαλέσει τρόμο στους πολίτες και πολύ περισσότερο από την απόφραση, επεχείρησε να αξιοποιήσει τη θέση της ΣΠΦ ότι οι εργαζόμενοι που αντιμετωπίζουν παθητικά την κατάσταση που ζούμε δεν είναι άμοιροι ευθυνών, για να στηρίξει το συμπέρασμα ότι η ΣΠΦ με τις ενέργειές της επεδίωκε να προκαλέσει τρόμο στους πολίτες.

Το σκεπτικό της απόφρασης για την έκρηξη στο σπίτι των Κατσελή-Αροένη αναφέρει ότι με τη δημοσιότητα που δόθηκε στο εσωτερικό από τον ιστότοπο Ιντιμίντια και στο εξωτερικό από το CNN μπορούσαν να τεθούν σε κίνδυνο οι διεθνείς σχέσεις της χώρας και να προκληθεί ζημιά στις επενδύσεις και στα οικονομικά συμφέροντα της χώρας! Ο συνήγορος υπεράσπισης της ΣΠΦ Χ. Χατζημηλάκης χρεώθηκε η θητική αιτιούργια για την προστασία της ΣΠΦ για την ένσταση εκκρεμοδικίας για την έκρηξη στο σπίτι της Λ. Κατσελής.

γιαν τα κεφάλαια από την Ελλάδα.

Παίρνοντας αφορμή απ' αυτό το κομμάτι του σκεπτικού, ο Χ. Τσάκαλος τόνισε ότι η βούληση της οργάνωσης είναι να γίνουν αυτά που αναφέρει το σκεπτικό της απόφρασης και ότι το στοιχήμα του αντάρτικου πόλης είναι να θέξει τις κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές δομές κάθε κράτους. Από το σκεπτικό της απόφρασης, είπε, αναδεικνύεται και ένα άλλο ζήτημα: ότι τα αδικήματα για την υπόθεση του Χαλανδρίου πόλης είναι με 25-3

Μπροστά στη σκοπιμότητα κουρελιάζεται η επιστήμη

Πάση θυσία αναγνωρίσεις από τους μάρτυρες προσταθεί να αποσπάσει η προεδρεύουσα του τρομοδικείου που δικάζει τον Δ. Πολίτη, Κ. Μαυρικοπούλου, αποκαλύπτοντας την έχειλη προκατάληψη με την οποία αντιμετωπίζει την υπόθεση. Μπροστά στη σκοπιμότητα των αναγνωρίσεων υποχωρούν και η κοινή λογική και η νομική επιστήμη.

Την Τετάρτη 12 Φλεβάρη εξετάστηκαν δύο μάρτυρες του κατηγορητηρίου, η διαχειρίστρια και ένα κάτοικος της πολυκατοικίας στη Σαπτέρου 182 στην Καλλιθέα, όπου κάποιος νεαρός νοίκιασε ένα διαμέρισμα, το οποίο οι Κλουζό της Αντιτρομοκρατικής εμφάνισαν σαν γάφκα της ΣΠΦ. Ήταν φανερή η προσπάθεια της προεδρεύουσας να αποσπάσει από την εξεταζόμενη διαχειρίστρια της πολυκατοικίας δήλωση, ότι και τώρα αναγνωρίζει στο πρόσωπο του Γ. Βασιλείου, που νοίκιασε το διαμέρισμα, τον Δ. Πολίτη. Θύμισε δύο φορές στη διαχειρίστρια ότι στον ανακριτή αναγνώρισε στο πρόσωπο του Γ. Βασιλείου τον Δ. Πολίτη και δύο φορές τη ρώτησε αν θα τον αναγνωρίσει στην επιδείξει φωτογραφία του Δ. Πολίτη. Η μάρτυρας απάντησε, ότι δεν ξέρει αν θα τον αναγνώριζε, αν τον έβλεπε τώρα, προκρανώς επειδή έχει ενοχές γιατί στην κατάθεσή της στον εφετή ειδικό ανακριτή Δ. Μόκκα είχε πει ότι στο πρόσωπο του Γ. Βασιλείου αναγνώρισε τον Δ. Πολίτη. Εχει ενοχές γιατί ελαφρά τη καρδία ενοχοποίησε έναν άνθρωπο. Τον παρουσιασθέντα ως Γ. Βασιλείου τον είχε δει μόνο δύο φορές, για ελάχιστο χρόνο, τέσσερις-πέντε μήνες πριν την ημέρα που έδωσε κατάθεση στον ανακριτή. Δεν υπάρχει περίπτωση να συγκρατήσει πλήρη χαρακτηριστικά και να αναγνωρίσει μόλιστα τον Δ. Πολίτη από μια φωτογραφία που της επιδείχτηκε, γι' αυτό και με την κατάθεσή της στο ακροατήριο προσπάθησε να αποστασιοποιηθεί, επαναλαμβάνοντας δύο φορές ότι δεν ξέρει αν θα τον αναγνώριζε τώρα.

Η προεδρεύουσα, θέλοντας πάση θυσία να υπάρξει αναγνώριση και στο ακροατήριο, επέμενε να ρωτά τη μάρτυρα αν θα αναγνωρίσει τον Πολίτη από φωτογραφίες που θα της φέρουν! Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι αν θα τον αναγνωρίσετε σήμερα, έλεγε, και ενημέρωσε τη μάρτυρα ότι θα έρθουν οι φωτογραφίες από το τρομοδικείο του Κορυδαλλού και ότι δε θα έχουμε και πάλι φανόμενα.

Παραθέτουμε ένα χαρακτηριστικό διάλογο ανάμεσα στην προεδρεύουσα και τη μάρτυρα, από τον οποίο φαίνεται καθαρά ότι η μάρτυρας δεν αναγνωρίζει τον Δ. Πολίτη ως τον Γ. Βασιλείου. Ελπίζουμε ότι δε θα έχουμε και πάλι φανόμενα

«εκπαίδευσης» μαρτύρων, όπως έγινε στη δίκη του Τ. Θεοφίλου.

Προεδρεύουσα: Εσείς φέρεσθε ότι στον ανακριτή τον αναγνωρίσατε.

Μάρτυρας: Νομίζω σας είπα και πριν, ότι τον είχα αναγνωρίσει.

Προεδρεύουσα: Το παιδί που σας έδωσε στην ταυτότητα ως Βασιλείου είναι ο κατηγορούμενος σ' αυτή εδώ στην υπόθεση;

Μάρτυρας: Θυμάμαι ότι τον αναγνώρισα. Τώρα δεν ξέρω αν αυτή τη στιγμή τον θυμάμαι.

Προεδρεύουσα: Αν σας δείξω φωτογραφία θα τον θυμόσαστε;

Μάρτυρας: Μπορεί και ναι, μπορεί και όχι.

Προεδρεύουσα: Μάλιστα... Διότι οι φωτογραφίες βρίσκονται στον Κορυδαλλό και πρέπει να σας τις φέρουμε και να σας δείξουμε τη φωτογραφία και να μας πείτε σήμερα, στο δικαστήριο πλέον, τον θυμόσαστε, τον αναγνωρίζετε ή όχι. Διότι αυτό μας ενδιαφέρει, εάν σήμερα είναι ο συγκεκριμένος.

Ας κρατήσουμε στα υπόψη αυτή την κατάθεση της συγκεκριμένης μάρτυρα.

Ο άλλος μάρτυρας δεν αναγνώρισε τον Πολίτη ούτε στον ανακριτή, όμως η προεδρεύουσα είχε σκοπό να τον καλέσει και να του δείξει φωτογραφία του Δ. Πολίτη! Χρειάστηκε η παρέμβαση της συνηγόρου Α. Παπαρρούσου, που αναφερήθηκε τι νόημα έχει να κληθεί ξανά ο μάρτυρας, όταν δεν αναγνώρισε ούτε στον ανακριτή, μετά από επιδείξη φωτογραφιών, ενώ σήμερα δήλωσε ότι δεν τους είδε ποτέ, για να παραπτηθεί η πρόεδρος από την κλήση αυτού του μάρτυρα για δεύτερη φορά, προκειμένου να του επιδείξει φωτογραφία του Δ. Πολίτη.

Ο ενικός αριθμός που χρησιμοποιήσει η προεδρεύουσα (φωτογραφία και όχι φωτογραφίες) απεκάλυψε επίσης την έχειλη προκατάληψη της. Για να γίνει η ταυτοποίηση προσώπων υπάρχει η βιομετρική μέθοδος, μέθοδος επιστημονική, η οποία προβλέπει μια σύνθετη διαδικασία ενεργειών. Αυτή τη μέθοδο τη γνωρίζουν φυσικά οι δικαστές, δεν την εφαρμόζουν όμως στα τρομοδικεία, γιατί αυτοί που δικάζονται αντιμετωπίζονται ως πολιτικοί αντίταλο του συστήματος και όχι ως κατηγορούμενοι μιας ποινικής δίκης. Οταν η προεδρεύουσα μιλά για επιδείξη μιας φωτογραφίας του Δ. Πολίτη, βάσει της οποίας η διοχειρίστρια θα κληθεί να κάνει αναγνώριση, κουρελιάζει τη νομική επιστήμη, όπως φαίνεται από το απόστασμα από το βιβλίο «Ιατροδικαστική» του Κ. Ηλιάκη, που διετέλεσε καθηγητής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών, το οποίο παραθέτουμε.

«ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ Η ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΖΩΝΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ»

Ο καθορισμός της ταυτότητας των ζώντων ανθρώπων στηρίζεται εις την ανθρωπολογία και δη την ανθρωπομετρίαν και την ανατομικήν, επιτυγχάνεται δε διά της εφαρμογής διαφόρων μεθόδων. Οι μέθοδοι αύται είναι: 1) Η φωτογραφία, 2) οι μετρικοί χαρακτήρες, 3) οι περιγραφικοί χαρακτήρες, 4) τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, επαγγελματικά και μη, 5) ο χαρακτηρισμός της ηλικίας και 6) τα διακτυλικά αποτυπώματα.

1. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

1. Η φωτογραφία αποδίδουσα τους

φυσιογνωμικούς χαρακτήρες του προσώπου εφαρμόζεται ανέκαθεν προς καθορισμόν της ταυτότητας απόμου τινός, συμβάλλουσα μεγάλως και αποτελεσματικώς εις τον σκοπό τουτον...

2. Διά την χρησιμοποίηση της φωτογραφίας, ως μέσου εξακριβώσεως της ταυτότητας, είναι ανάγκη να λαμβάνονται δύο φωτογραφίες, μία κατά πρόσωπο και επέρα εκ των πλαγίων, εις ίνα απεικονίζεται το ππερύγιο του ωτός και η γραμμή της ράχεως της ρινός, άπινα παρέχουν λίστα χαρακτηριστικά σημεία καθορισμού της ταυτότητας, λόγω της υφισταμένης διαφοράς μεταξύ δύο απόμων.

3. Εξ' άλλου η λήψη της φωτογραφίας ίνα αποδώσῃ εις την προσπάθεια καθορισμού της ταυτότητας πρέπει να λαμβάνεται δι' αριστης φωτογραφικής μηχανής εξ αριστης αποστάσεως υπό λίγη εξησκρημένου προς τούτο προσώπου...

2. ΜΕΤΡΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Οι μετρικοί χαρακτήρες διά να βοηθήσουν εις τον καθορισμόν της ταυτότητας πρέπει να είναι σταθεροί, να μην μεταβλήσουν διά της προσόδου της ηλικίας. Διά τούτο πρέπει να γίνεται λήψη και χρήσης αυτών μετά την πλήρη εντολικών του ανθρώπου. **Οπως η φωτογραφία, ούτω και οι μετρικοί χαρακτήρες αυτοί και μόνον δεν είναι δυνατόν να επαρκέσουν εις την εξακριβωση της ταυτότητας απόμου τινός διότι παρεχομένης της ηλικίας αύται μεταβάλλονται αισθητάς, ή αλλοιούνται λόγω παθήσεων των οστών ή ένεκα κατογμάτων αυτών...**

Τα λαμβανόμενα ταύτα μέτρα από τους σώματος είναι το ανάστημα, το ύψος του καθημένου ανθρώπου, το μήκος των όνων άκρων εν ορίζοντια θέσει ευρισκομένων (μήκος οργιασίας), από δε της κεφαλής, η προσθιοποιία διάμετρος ή μετωπονιακή ή αφριβρεγματική ή αφριζυγματική και το μήκος του δεξιού ωτός, τελος από των άκρων, το μήκος του αριστερού πελματούς, του μέσου και του μικρού δακτύλου της αριστεράς χειρός και το μήκος του αριστερού αντιβραχίου υπό ορθή γωνίαν.

Επιστημονική η προτεινόμενη μέθοδος τουτοποιούσης δύο προσώπων, απέχει παρασήμαντης από την προσέγγιση της προεδρεύουσας, η οποία θέλει να δειξει μια φωτογραφία του Δ. Πολίτη στη μάρτυρα και να της ζητήσει να τον αναγνωρίσει! Την ίδια μέθοδο εφάρμοσε και ο εφέτης έδικτης ανακριτής δείχνοντας στη μάρτυρα μία φωτογραφία του Δ. Πολίτη στην ηλικία της δικαστήριας, τον οποίο θέλει να δειξει μια φωτογραφία του Δ. Πολίτη στη μάρτυρα και να της ζητήσει να τον αναγνωρίσει!

Ο Δ. Πολίτης επέλεξε την τακτική της αποχής από το τρομοδικείο, για λόγους δικούς του, που τους θεωρεί αρχειακούς. Δεν νομιμοποιείται όμως κανείς από τους παράργοντες της δίκης να ερμηνεύσει αυτή τη στάση του ως μη ανάληψη της πολιτικής ευθύνης για τη δράση που ανέπτυξε τα χρόνια πριν τη σύλληψή του. Ο Δ. Πολίτης έχει εξηγήσει με δημόσιες δηλώσεις τη στάση του και επανέλαβε ότι δεν υπήρξε ποτέ μέλος της ΣΠΦ. Το τρομοδικό καλείται να αποδείξει την ενοχή του για συμμετοχή στη ΣΠΦ και σε ενέργειας της και όχι ο Δ. Πολίτης να αποδείξει τη μη εμπλοκή του στη δικαζόμενη υπόθε

Ενας από τους τελευταίους των Μοϊκανών...

Ενα βήμα πριν το λουκέτο βρίσκονται αρκετές Ομοσπονδίες, εξαιτίας της οικονομικής κατάστασης που αντιμετωπίζουν. Πριν μερικές μέρες ανακοινώθηκε ο προϋπολογισμός που θα πάρουν από το κράτος για το έτος 2014, ο οποίος είναι περίπου 50% μικρότερος από τον προϋπολογισμό του 2013. Η μείωση του φετινού προϋπολογισμού έρχεται σε συνέχεια των μειώσεων που κυμαίνονταν μεταξύ 30% και 50% για κάθε έτος από το 2011, με αποτέλεσμα η συνολική μείωση της κρατικής ενίσχυσης στις Ομοσπονδίες να φτάνει σε κάποιες περιπτώσεις το 70%-75%.

Τη μείωση είχε προαναγγείλει ο υφυπουργός αθλητισμού Γιάννης Ανδριανός στις 17 Δεκέμβρη 2013, μιλώντας στην Ολομέλεια της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (ΕΟΕ), σε μια θυελλώδη συνεδρίαση με έντονες διαμαρτυρίες από τους παράγοντες των Ομοσπονδιών. Τότε, με πρωτοβουλία του προέδρου της ΕΟΕ Σπύρου Καπράλου δημιουργήθηκαν δύο επιτροπές, για να καταγράψουν τα προβλήματα του αθλητισμού και να προτείνουν λύσεις. Οι επιτροπές είχαν έτοιμα τα συμπεράσματά τους και από την πλευρά της κυβέρνησης υπήρχαν διαβεβαιώσεις ότι το θέμα θα συζητηθεί στη συνεδρίαση της ΕΟΕ, που είχε προγραμματιστεί για την περασμένη Τρίτη 4 Μάρτη.

Παρά τη δεσμευσή του ότι θα παραστεί στη συνεδρίαση και θα συζητήσει με τις διοικήσεις των Ομοσπονδιών για να βρεθεί κάποια λύση, ο Ανδριανός τελικά δεν έδωσε το «παρών», λόγω υποχρεώσεων στη Βουλή, όπως είπε. Η απουσία του από την συνεδρίαση δημιούργησε μεγάλη ένταση, με ορισμένους εκπρόσωπους των Ομοσπονδιών να μιλούν για λουκέτα στις Ομοσπονδίες, αφού δεν έχουν χρήματα ούτε για να πληρώσουν τους μισθούς των υπαλλήλων και τους ψυχραιμότερους να προσπαθούν να τους πείσουν ότι πρέπει να προηγηθεί μια συνάντηση με το υφυπουργό και κυβερνητικά στελέχη, πριν πάρουν τις τελικές τους αποφάσεις. Αυτό που τελικά κατάφεραν είναι να εξασφαλίσουν μια μικρή χρονική παράταση μιας βδομάδας. Η επίσημη θέση της ΕΟΕ για το θέμα θα ανακοινωθεί σε έκτακτη συνέντευξη Τύπου την ερχόμενη Τρίτη 11/3. Θα ανακοινωθούν και οι ενέργειες που θα γίνουν στη συνέχεια.

Μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η ώλη, δεν είχε καθοριστεί συνάντηση της αντιπροσω-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πείας της ΕΟΕ με τον Ανδρια-

νό, γεγονός που εντείνει τον αναβρασμό στις Ομοσπονδίες, πολλές από τις οποίες βρίσκονται σε τραγική οικονομική κατάσταση. Οπως χαρακτηριστικά λένε, δεν υπάρχει ούτε ευρώ για αθλητικό έργο, καθώς δύλα πλέον πάνε στις πάγιες υποχρεώσεις, ενώ η Πολιτεία απλά αδιαφρορεί. Ενα ακόμη γεγονός που έχει κάνει έξαλλους τους εκπρόσωπους των Ομοσπονδιών είναι η ενέργεια της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού να ζητήσει εξηγήσεις για αθλητές που πήγαν στο εξωτερικό για αγώνες με χρήματα που έβαλαν από την τοστή, ενώ οι δημόσιες αθλητικές εγκαταστάσεις θα εγκαταλειφθούν στην τύχη τους. Την ίδια στιγμή, τα επαγγελματικά πρωταθλήματα θα εξαρτώνται ολοένα και περισσότερο από τους καπιταλιστές που «επενδύουν» στον ελληνικό αθλητισμό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα και την «εντιμότητά» τους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Την απόφασή του να αποχωρήσει από την ομάδα της καρδιάς του ανακοίνωσε την περασμένη Τρίτη σε έκτατη συνέντευξη Τύπου ο Κάρολος Πουγιόλ. Ο εμβληματικός αρχηγός της Μπαρτσελόνα, μετά από 19 χρόνια παρουσίας στις τάξεις της ομάδας (το 1995, σε ηλικία 17 ετών, μπήκε στις ακαδημίες της Λα Μασίσι), τόνισε ότι αποχωρεί γιατί οι αλλεπάλληλοι τραυματισμοί το τελευταίο χρονικό διάστημα, που τον οδήγησαν σε δυο χειρουργικές επεμβάσεις, δεν του επιτρέπουν να αποκτήσει το αγωνιστικό επίπεδο που απαιτεί για τον εαυτό του, ώστε να μπορεί να προσφέρει στην ομάδα του. Η αποχώρησή του από τη Μπαρτσελόνα δεν σημαίνει ότι θα σταματήσει το ποδόσφαιρο, αφού θα τον βλέπουμε να αγωνίζεται για δυο-τρία χρόνια ακόμη στο εξωτερικό. Θα επιλέξει ένα πρωταθλήμα με πολύ λιγότερες απαιτήσεις σε σχέση με την Πριμέρα Ντιβίσιόν, προκειμένου να μην καταπονεί τα τραυματισμένα του γόνατα και γιατί σε καμιά περίπτωση δε θα ήθελε να φορέσει τη φανέλα άλλης ομάδας στη χώρα του. Ο Πουγιόλ είναι ένας από τους τελευταίους μεγάλους του ποδοσφαίρου, αφού ανήκει στην κατηγορία των ποδοσφαιριστών που ταυτόχρονα ήταν και οπαδοί των ομάδων τους. Χωρίς να είναι ο παίκτης με το πλούσιο αθλητισμό ταλέντο, κατάφερε να αναδειχτεί σε αναμφισβήτητο ηγέτη της κορυφαίας ομάδας του πλανήτη, γιατί

ροι και οι φτωχοί, φτωχότεροι, έτσι και στον αθλητισμό θα ανοίξει ακόμη περισσότερο η Φαλίδα ανάμεσα στον ερασιτεχνικό και τον επαγγελματικό αθλητισμό. Τα ερασιτεχνικά πρωταθλήματα θα έχουν μια φιλίουσα πορεία και θα απαιτείται ολοένα και μεγαλύτερο μέρος των εξόδων τους να καλύπτεται από τους παράγοντες που θέλουν το χέρι στην τοστή, ενώ οι δημόσιες αθλητικές εγκαταστάσεις θα εγκαταλειφθούν στην τύχη τους. Την ίδια στιγμή, τα επαγγελματικά πρωταθλήματα θα εξαρτώνται ολοένα και περισσότερο από τους καπιταλιστές που «επενδύουν» στον ελληνικό αθλητισμό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα και την «εντιμότητά» τους.

ΥΓ2: Η είδηση πέρασε στα ψόλι των εφημεριδών και ο λόγος είναι προφανής. Το δικαστήριο αθώωσε τους 25 κατηγορούμενους για την υπόθεση ντόπινγκ των αθλητών και αθλητριών της εθνικής ομάδας Αρσης Βαρών, λίγους μήνες πριν τους ολυμπιακούς αγώνες του Πεκίνου το 2008. Αν και από την πλευρά των αθλητών προβάλλεται ότι δικαιώθηκαν και μπορούν να βαθίσουν με το κεφάλι ψηλά στην κοινωνία, η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Το δικαστήριο τους αθώωσε όχι γιατί δεν είχαν πάρει ντόπια, αλλά γιατί δέχτηκε ότι δεν είχαν γνωστή ότι κάνουν χρήση απογορευμένων ουσιών. Το επιχείρημα των κατηγορούμενων ήταν ότι στα κινηλήκα σκευάσματα με τα αρινούσα, που χρησιμοποιήσε η εθνική ομάδα, είχε γίνει λάθος από την εταιρία παρασκευής τους, με αποτέλεσμα να υπάρχει ποσότητα απογορευμένης ουσίας, η οποία βρέθηκε κατά τον ελεγχό ντόπινγκ. Αυτό το... πειστικό επιχείρημα έγινε αποδεκτό από το δικαστήριο και βγήκε η αθωωτική απόφαση. Παρά τις βαρύδουπες δηλώσεις των «αθώων», η ουσία είναι ότι η απόφαση έχει ισχύ μόνο στην εσωτερική «κατανάλωση», αφού η Παγκόσμια Ομοσπονδία δε θα πάρει πίσω την απόφασή της για τιμωρία των αθλητριών και των αθλητών. Γ' αυτή συνεχίζουν να θεωρούνται ντόπια σημείοντας ότι είναι ηγέτης της ομάδας της Αρσης Βαρών χωρίς να έχει αποφασίσει σε σχέση με την Πριμέρα Ντιβίσιόν, προκειμένου να μην καταπονεί τα τραυματισμένα του γόνατα και γιατί σε καμιά περίπτωση δε θα ήθελε να φορέσει τη φανέλα άλλης ομάδας στη χώρα του. Ο Πουγιόλ είναι ένας από τους τελευταίους μεγάλους του ποδοσφαίρου, αφού ανήκει στην κατηγορία των ποδοσφαιριστών που ταυτόχρονα ήταν και οπαδοί των ομάδων τους. Χωρίς να είναι ο παίκτης με το πλούσιο αθλητισμό ταλέντο, κατάφερε να αναδειχτεί σε αναμφισβήτητο ηγέτη της κορυφαίας ομάδας του πλανήτη, γιατί

έπαιζε με πάθος και τα έδινε όλα για να κερδίσει η ομάδα του υποστήριζε ως οπαδός. Ας ελπίσουμε ότι μέχρι το τέλος της αγωνιστικής περιόδου δε θα έχει άλλους τραυματισμούς και θα τον δουμές σε όσο το δυνατόν περισσότερα παιχνίδια. Το σήμουρο είναι ότι από τη νέα αγωνιστική χρονιά θα μας κακοφανεί που δε θα τον βλέπουμε στους αγώνες της Μπαρτσελόνα.

■ ΓΙΟΑΚΙΜ ΛΑΦΟΣ Πέρα από τη λογική

Η πρόθεση του βέλγου σκηνοθέτη («Η ιδιοκτησία») – σύμφωνα με δηλώσεις του – είναι να στρέψει την προσοχή στα κίνητρα και όχι στην πράξη αυτή καθεαυτή, καθώς και να επαναδιαπραγματευθεί τη σχέση θύτη-θύματος. Ετσι λοιπόν, εμπνευσμένος από μία πραγματική ιστορία που άκουσε πριν μερικά χρόνια (2007) στο ραδιόφωνο (έτσι κι αλλιώς γινόμαστε συχνά μάρτυρες παρόμοιων γεγονότων), στην καινούρια του ταυτιά διαπραγματεύεται μια σύγχρονη εκδοχή του μύθου της Μήδειας.

Η βελγίδα Μιριέλ ερωτεύεται και παντρεύεται τον μαροκινό Μουνίρ, ο οποίος είναι υιοθετημένος από έναν ευκατάστατο γιατρό, τον Αντρέ. Ο Αντρέ τους στηρίζει οικονομικά και τελικά καταλήγουν να ζουν όλοι μαζί σε μια δυσλειτουργική τριγωνική σχέση. Η Μιριέλ, νιώθοντας να ασφυκτιά και με εμφανή τα σημάδια χρόνιας κατάθλιψης, καταλήγει να σκότωσει τα τέσσερα παιδιά της.

Ο σκηνοθέτης προσπαθεί να διαβάσει την ιστορία μέσα από τα μάτια της μητέρας. Τόσο η κινηματογραφική του γραφή, με τα αυστηρώς γεωμετρικά και κλειστοφοβικά πλάνα, όσο και ο τρόπος δόμησης και αντιμετώπισης της ιστορίας του μας οδηγούν σε μια προσπάθεια βαθύτερης κατανόησης (όχι δικαιολόγησης) των κ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αυτόν τον όρφωστο / Τον όφησαν οι εχτροί μου πάνω στο τραπέζι. / Χάνει αίμα από δεκαεφτά πληγές και μες στον πυρετό παραμιλάει. / Πώς να τολμήσω να του δέσω τις πληγές του; / Σήγουρα θα τον βασανίσουν. / Τίποτα δεν πρέπει να του κάνω. (Μπ. Μπρεχτ: «Ο γιατρός» - απόδοση: Νάντια Βαλαβάνη)

ΔΕΝ Π.Α.Μ.Ε. Μ.Ε.Σ.Α. (μαλάκες είμαστε;)

KE I SLOVENIA PSIFIZI TSIPRA

Και τι ΠΕΔΥ, ποιος ΕΟΠΥΥ, και ποια λαού υγεία / με τον Κριστό για το λαό, μας gamisan tin panaia...

Μισοί γιατροί, μισοί ΠΕΔΥ = ΠΕ (ος) στην υγεία

Για να μην δεχνάμε τις κωλοφυλλάδες: «Εξεκενώθη το Πολυτεχνείο – Επενέβησαν άρματα μάχης – Προηγήθηκαν αιμοτηρές οδομαχίες με ομάδες σπουδαστών και πολιτών – 4 νεκροί και 130 τραυματίες» (ΤΑ ΝΕΑ, Σάββατο, 17 Νοεμβρίου 1973)

◆ «Σκέτη απογοήτευση το ματς με τον Ολυμπιακό και οι παίκτες καθώς και οι οπαδοί πάνεσαν μετά το παιχνίδι. Ομως, πριν τον αγώνα, έμαστε περήφρανοι που είμαστε με την ManUnited, όταν είδαμε τους οικοδεσπότες μας και ακούσαμε τις απόψεις τους για τους παίκτες και των δύο ομάδων» (Adam Marshall, 28-2-14, "Guests in Greece", ManUtd.com, 28-2-14). Τα δύο τεμάχια τους ζουν. Πολύ...

◆ Ηγουμενίτσα: 400 κιλά χασίς σε φορτηγό με πορτοκάλια: δηλαδή τι θα γραφόταν αν ήταν 400 κιλά πορτοκάλια σε φορτηγό με χασίς;

◆ «Οι Εβραίοι γείτονες του Μπέιτ Νταράς μιλαγαν άπταιστα την τοπική διάλεκτο των χωρικών του Μπέιτ Νταράς. Υπήρχαν όμως δύο σοβαρά ζητήματα που μπέρδευαν τους κατοίκους του χωριού: ακούγονταν σποραδικά πυρά πίσω από το ενισχυμένο τείχος των εποίκων. Και, δεύτερον, υπήρχαν στενοί όσο και παράξενοι δεσμοί ανάμεσα στη βρετανική αστυνομία και τους εβραίους

αποίκους της Ταμπίγια, αν και δεν είχαν σημειωθεί ποτέ περιστατικά βίας μεταξύ των δύο κοινοτήτων... Με φωνή που την διέκοπτε μερικές φορές ένα φοβισμένο χαχάνισμα η Ουμ' Αντέλ μου είπε: "Κάθε βράδυ μια ομάδα Αγγλών αστυνομικών περιπολούσε τους δρόμους του χωριού μας - προέρχονταν από την Κουμπανίγια (την εβραϊκή αποικία). Ετρέχαν πάνω σ' ἀλογά τους ξέφρενα μέσα στο χωριό. Ολοι μας τρέχαμε να προφυλαχτούμε στα σοκάκια ὅπως τους βλέπαμε. Συνήθως καθόμουν ως οργά με το γιο μου που ήταν μωρό τότε στο σπίτι μιας γειτόνισσας. Μόλις, όμως, κάποιος φώναζε "Έρχονται οι Αγγλοί", ἔπαιρνα το γιο μου και τόβαζα στα πόδια". Μετά μούπε: "υπῆρχαν κάνα-δυο πρόγματα που μας ανησυχούσαν για τις προβέσεις των γειτόνων μας (σ.ο.: εβραίων) στην Ταμπίγια. Άλλα γιατί να τους φοβόμαστε, παιδί μου;" Και πρόσθεσε: "Τους βοηθήσαμε πάρα πολύ και ο γιατρός ο Τσέμεχ (εβραίος γιατρός που ζούσε στην Ταμπίγια) ερχόταν και φρόντιζε τους αρρώστους

μες όταν τον χρειαζόμαστε". Το όνομα του γιατρού Τσέμεχ το ξαναείδια διαβάζοντας για το Μπέιτ Νταράς. Πολλές φορές. Ο παλαιστίνιος συγγραφέας Αμπντουλλάχ Ταγιέχ -που καταγόταν από το Μπέιτ Νταράς- αναφέρει το γιατρό Τσέμεχ στο ιστορικό μυθιστόρημά του "Το φεγγάρι βγήκε στο Μπέιτ Νταράς". Ενα από τα πρώσωπα του έργου του, ο Αμπντουλάχ Αζίζ Μοχαμούντ, απελπισμένος εγκαταλείπει το χωριό με την οικογένειά του το 1948, μετά την επίθεση από την Ταμπίγια κατά του Μπέιτ Νταράς και τον διωγμό των κατοίκων του. Αναφραίται: "Τι έγινε; Πώς φτάσαμε εδώ; Δεν έχαμε εμπορικά πάρεδός με τους κατοίκους της Κουμπανίγια, δεν μας δίναν και τους δίναμε στόπρους και ζώα; Και ο γιατρός ο Τσέμεχ; Δεν ήταν αυτός που φρόντιζε τους κατοίκους του Μπέιτ Νταράς και των γύρω χωριών; Κι εκείνο το tibin (=λίπασμα) που τούστειλα για να τον ευχαριστήσω; Που όταν το παρέλαβε ήταν πανευτυχής; Ποιος ήθελε να καταστρέψει τα πάντα;" (Ramzy Baroud: "My father was a freedom fighter – Gaza's untold story").

◆ «Άς μου επιτραπεί να αναφέρω μια σκηνή έξω από το χώρο της ολομέλειας της Κ.Ε. του ΚΚΕ, όταν συζητήθηκε η στάση του ΚΚΕ για την αποδοχή από μέρους του ή όχι, προκειμένου να "νομιμοποιηθεί", της υπογραφής του περιβόητου νόμου του νέου καθεστώτος για πολιτική δέσμευση της δράσης των κομιουνιστών και των εργατικών δυνάμεων στα πλαίσια των "βασικών νόμων" και των "ειρηνικών διαδικασιών" του συστήματος. Τότε η αντιπροσωπεία της νεολαίας στην ολομέλεια (Γόντικος Δ., Κάππης Κ. κλπ) είχαμε τοχθεί βέβαια κατά της υπογραφής. Η ολομέλεια αποφάσισε το αντίθετο. («Θεμιτός, γνώμος ενθουσιασμός», είπαν τελικά για τη στάση μας οι «ανώτεροι»)» (Κώστας Τζιαντζής: «Οι δύο γραμμές της Αριστεράς», 2013). Ή ένας ρεβιζιονιστής ξαναθυμάται...

◆ Πολύτιμη οικονομική-προεκλογική ενίσχυση: της COSMOTE στο ΠΡΙΝ (ολοσελίδη διαφήμιση, σ. 12, 1-3-14). Εμπαινε, «επανάσταση».

◆ Εντάξει, εντάξει. Το ξέρουμε ότι είσαστε υπέρ της «μπολι-βαριανής διαδικασίας» στη Βε-

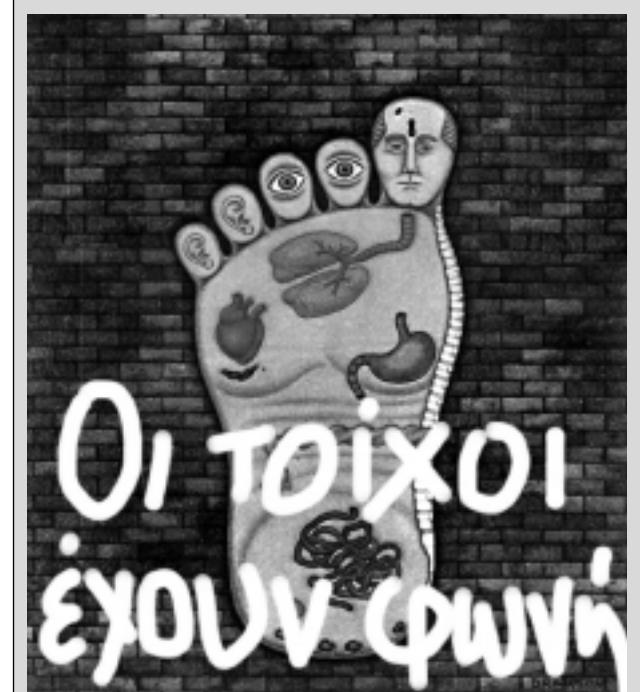

τον αντίκτυπο της ταινίας στο Μεξικό, όπου θα μπορούσε ίσως να έχει τύχει διαφορετικής αντιμετώπισης, πάντως το δυτικό κοινό δικαιολογημένα θα σκεφτεί ότι πρόκειται για ακόμη μία ταινία που στοχεύει στον επιφανειακό εντυπωτισμό.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

Το αφιέρωμα στο σύγχρονο αμερικανικό ντοκιμαντέρ, που διέξγεται 10 με 27 Μαρτίου, θα ταξιδέψει σε τρεις ελληνικές πόλεις (Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Νάουσα) και θα δώσει την ευκαιρία στο ελληνικό κοινό να έρθει σε επαφή με βραβευμένες αμερικανικές ανεξάρτητες παραγωγές των τελευταίων δύο ετών. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει δώδεκα ταινίες. Το αφιέρωμα ανοίγει η ταινία «Side by side» του Chris Kenneally, τη Δευτέρα 10 Μαρτίου στην Ταινιοθήκη με ελεύθερη είσοδο. Στην προβολή θα παρευρεθεί και ο σκηνοθέτης καθώς και η παραγωγός Andrea Meditch. Λεπτομέρειες για το πρόγραμμα, μπορείτε να βρείτε στο διαδίκτυο.

Ελένη Π.

◆ Σε χώρους δουλειάς και σωματεία – Συμμετέχουμε, αγωνίζομαστε, νικάμε – Είσαι ΜΕΣΑ? – 15 και 16 Μάρτη 2014 Σινε-Κεραμεικός Ιδρυτική Συνδιάσκεψη Συνδικαλιστικής Παράταξης – Πρωτοβουλία Συγκρότησης Μετώπου Εργαζομένων για τη Συνδικαλιστική Αντεπίθεση (αφίσα)

Δηλαδή, ρε μάγκες, πόσους νομίζετε ότι μπορείτε να εξαπατήσετε; Μαζεύτηκαν οι συνδικαλιστές της παράταξης του ΣΥΝ (Αυτόνομη Παρέμβαση), συν μερικούς που ανήκαν στις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ, συν ελάχιστους πρώην Πασόκους (οι πολλοί είτε έχουν μείνει στην ΠΑΣΚΕ και ενίστε παριστάνουν τους... ανεξάρτητους, είτε μαζεύτηκαν στην παράταξη των Φωτόπουλων) και κάνουν νταβαντούρι, ισχυρίζομενοι ότι δημιουργούν δήθεν νέα παράταξη «άμεσης ανασύνταξης και επαναπροσανατολισμού του εργατικού κινήματος», με στόχο «τη δημιουργία ενός νέου ριζοσπαστικού, αγωνιστικού ρεύματος το οποίο φιλοδοξούμε να κυοφορήσει επαναστατικές ανατροπές που θα συγκροτήσουν ένα νέο συνδικαλιστικό υπόδειγμα, ικανό να εκπροσωπήσει τη μισθωτή εργασία». Ούτε μεταξύ σας δεν τα πιστεύετε αυτά που γράφετε. Για μια εσωτερική διαδικασία του ΣΥΡΙΖΑ πρόκειται και τίποτα περισσότερο. Άλλωστε, αν εξαρέσουμε το χώρο των εκπαιδευτικών, στους άλλους χώρους κάθε άλλο παρά συμβαδίζει με την εκλογική δυναμική του ΣΥΡΙΖΑ η δύναμη που καταγράφετε. Βλέπετε, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει τους μηχανισμούς αναπαραγωγής της και παραμένει ισχυρή, διότι είναι παντελώς ανίσχυρο το εργατικό κίνημα. Καταλαβαίνουμε την αγωνία σας να ανεβάσετε λίγο τα ποσοστά σας, μασκαρεύοντας το παλιό σαν νέο, όμως ο συνδικαλιστικός σας βροχίνας κουβαλάει μύριες όσες «αμαρτίες» που δε θα επιτρέψουν να κοροϊδεύει πολλούς με το μασκάρεμα. Εσείς δεν είστε που χρόνια τώρα βαδίζατε χέρι-χέρι με την ΠΑΣΚΕ, στο όνομα της «ενότητας του συνδικαλιστικού κινήματος»; Για να τελεώνουμε, μετά το ΠΑΜΕ, μετά το ΕΜΕΙΣ κάποιων διαφοροποιημένων Πασόκων, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αποκτά τώρα και το ΜΕΣΑ, όπως μετονομάζεται η «Αυτόνομη Παρέμβαση». Οπως θα είλεγε και ο θυμόσοφος λούδος, «χέστηκε η Φατμέ στο Γενι Τζαμί».

◆ Φυσικό αέριο μείωση τιμής – Συμφωνία μεταξύ ΔΕΠΑ και Gazprom – Μείωση 15% της τιμής προμήθειας φυσικού αερίου – Το όφελος για την ελληνική οικονομία θα είναι πάνω από 220.000.000 ευρώ - (...) - Νέα Δημοκρατία (αφίσα)

Δεύτερη φορά που τους την κάνουν οι γαλάζιοι σύμμαχοι, δεύτερη φορά που οι Πασόκοι αντιδρούν με το θυμό της απατημένης ερωμένης: «Η μείωση της τιμής του φυσικού αερίου αποτελεί σημαντική επιτυχία της Ελληνικής Κυβερνησης. Θυμίζουμε όμως ότι σ' αυτήν μετέχουν δύο κόμματα και όχι ένα. Οπως και για τη συγκεκριμένο θέμα δουλευμανούσι, από τον Πρωθυπουργό και τον Αντιπρόεδρο έως την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου ΠΕΚΑ. Δυστυχώς όμως κάποιοι στην ΝΔ δεν βάζουν μυαλό κι επιμένουν στην προσπάθ

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Ακόμη και ο Πρετεντέρης Αγανάκτησε με το «Τρίο Στούτζες», όπως αποκαλεί την τρόικα, που ανακατεύεται ακόμη και σε θέματα που δεν έχει καμιά αρμοδιότητα. Και κατηγορεί τους τροϊκούς ότι εκτελούν συμβόλαια για λογαριασμό συγκεκριμένων συμφερόντων. Οπως στο ζήτημα της απελευθέ-

λοιπόν, οι τροϊκανοί δεν πολυκαταλαβαίνουν από «πολιτικές ανάγκες» και εμφανίζονται άκαμπτοι σε μέτρα που δεν έχουν καμιά δημοσιονομική σημασία, έχουν όμως μεγάλη σημασία για τα κόμματα της συγκυβέρνησης, καθώς θα θίξουν τμήματα της εκλογικής τους πελατείας, ο Σαμαράς προτίθεται να

λα» από το εξωτερικό. Το είπε, άλλωστε, και η παντογνώστης Πιπλή: ο Τσαυτάρης, ο Χαρακόπουλος και ο Τζαμτζής πρέπει να προσγειωθούν στην πραγματικότητα και να σκέφτονται τους καταναλωτές των αστικών κέντρων και όχι τους ψηφιοφόρους τους. Η κυβέρνηση πιούλησε το απομπουκά στην

ζουμε, όμως, να μην το καταλαβαίνουν αυτό ακόμα και οι τροϊκανοί τεχνοκράτες. Απλά το χρηματοποιούν σαν διαπραγματευτικό χαρτί για να πιέσουν σε άλλα θέματα.

Εκεί που σήγουρα υπάρχει πρόβλημα είναι η εκτίμηση για το τελικό «πακέτο» της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Ενα «πακέτο» που

«Αν δεν πάμε καλά εγώ θα φταίω. Η αποτυχία θα είναι δική μου, πεπιτυχία όλων». Μην ψάχνετε να βρείτε κάποιον προπονητή ποδοσφαιρικής ομάδας πίσω απ' αυτά τα λόγια. Ο νεόκοπος αρχηγός κόμματος Στ. Θεοδωράκης τα είπε, κατά την παρθενική συνέντευξη Τύπου του «Ποταμιού». Δεν ξέρουμε τι σχέση έχει με το ποδόσφαιρο, στη συγκεκριμένη περίπτωση όμως δεν αντέγραψε κάποιον προπονητή (είναι πολλοί αυτοί που κάνουν τέτοιες δηλώσεις, όταν αναλαμβάνουν μια ομάδα), αλλά τον Ματέο Ρέντσι, τον νέο πρωθυπουργό της Ιταλίας. Ήταν η πρώτη δηλώση που έκανε, όταν ο πρόεδρος Ναπολιτάνο του έδωσε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, αφού προηγουμένως εκπαραθύρωσε τον Λέτα.

Από τον Μπέπε Γκρίλο ο Θεοδωράκης δανείζεται μόνο τις συνεχείς απαξιωτικές αναφορές «στους πολιτικούς», οι οποίοι δεν έχουν να μας πουν τίποτα πλέον. Κατά τα άλλα, προτιμά τον Ρέντσι, ο οποίος εμφανίστηκε ως νέος και ωραίος και κατάφερε μέσα σε μια διετία να εκπαραθυρώσει πρώτα τον Λουΐζι Μπερσάνι από την πρεσβεία του Δημοκρατικού Κόμματος και μετά τον Ενρίκο Λέτα (στέλεχος επίσης του ΔΚ) από την πρωθυπουργία, παίρνοντάς τα όλα.

Ας μην βιαστεί κανείς να κάνει συγκρίσεις με τον Σπυρίτη, που το 1996 «τα πήρε όλα», αγνοώντας τις συμβιβαστικές προτάσεις του Λαϊλότη και άλλων βαρόνων του ΠΑΣΟΚ. Ο Σπυρίτης ήταν ο ίδιος βαρόνος, συνιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, όπως συνήθιζε να λέει, και κινήθηκε μέσα στο μπανισμό, έχοντας ήδη ένα όνομα και έχοντας δουλέψει επί χρόνια για να πάρει τη στήριξη των μηνιαρχών. Αντίθετα, ο Ρέντσι είναι πολύ φρέσκος στο ΔΚ. Μπήκε σ' αυτό το κόμμα μόλις το 2007, ενώ πριν πάτων στέλεχος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος. Την ίδια διαδρομή είχε και ο Λέτα.

Πώς κατάφερε ο Ρέντσι να εκπαραθυρώσει πρώτα τον Μπερσάνι και μετά τον Λέτα; Οχι, βέβαια, επειδή είναι νέος, ωραίος και δυναμικός, αλλά επειδή αυτά τα προσόντα εκτιμήθηκαν ως επαρκή από την Confindustria, το πανίσχυρο συνδικάτο των ιταλών βιομηχάνων, από μονοπώλια όπως η Fiat και τους ομίλους που εκδίδουν την Corriere della Sera και την Repubblica, ου μην αλλά και από το Βατικανό.

Εδώ και πολλά χρόνια στην ιταλική πολιτική σκηνή διεξάγεται ένα διαρκές σαφάρι δεινοσαύρων. Ο τελευταίος δεινόσαυρος, τον οποίο απλά κατάφεραν να περιθωριοποιήσουν διασπώντας το κόμμα του, είναι ο Μπερλουσκόνι. Οι διάδοχοί του, όμως, δεν αποδείχτηκαν ικανοί να φέρουν έναν άλλο πολιτικό αέρα. Ο όχρωμος και άστομος τεχνοκράτης Μόντι, μολονότι είχε τις ευλογίες του Βερολίνου, δεν κατάφερε να σταθεί. Ο πρών δεξιός και νυν κεντροαριστερός Λέτα αποδείχτηκε εξίσου όχρωμος. Αποδείχτηκε περισσότερο τεχνοκράτης και λιγότερο πολιτικός. Γ' αυτό και η Confindustria προσέφερε το στέμμα στον Ρέντσι, με την ελπίδα ότι αυτός μπορεί να αναδειχτεί σε Ραφαέλα Καρά της ιταλικής αστικής πολιτικής.

Κάπως έτσι σκέφτηκαν και οι μιντιάρχες στην Ελλάδα και έριξαν στην πιάτσα τον Θεοδωράκη. Άλλα τα μεγέθη, βέβαια, άλλες οι συνθήκες, άλλες οι συγκυρίες. Ο Ρέντσι είναι στέλεχος ενός μεγάλου κόμματος, ενώ ο Θεοδωράκης είναι απλώς ένας υπάλληλος των μηνιαρχών. Υπάρχει, όμως, ένα κοινό στοιχείο. Και ο ένας και ο άλλος είναι δοτοί. Αντλούν εξουσία από ένα παρασκήνιο, στο οποίο βισσοδομούν καπιταλιστικούς ομίλους. Πρόκειται για παραδείγματα που τείνουν να γίνουν τυπικά σε καπιταλιστικές χώρες που βρίσκονται σε πολιτική κρίση.

Αυτά τα παραδείγματα μας επιτρέπουν να στοχαστούμε πάνω στην ουσία της αστικής πολιτικής, στόχος της οποίας δεν είναι η εξισορρόπηση των ανταγωνιστικών ταξικών συμφερόντων, αλλά η επιβολή με κάθε τρόπο της εξουσίας της αστικής τάξης.

Π.Γ.

ρωσης των ομαδικών απολύσεων, για παράδειγμα, που εξυπηρετούν «μεγάλη γαλλική τοποθεσία» που δραστηριοποιείται στη χώρα μας». Τη Lafarge εννοεί, προφανώς, και για να το λέει ο Πρετεντέρης κάπτη θα ξέρει.

Μ' αυτά και μ' αυτά, πάρει και το Eurogroup της 10ης Μάρτη και πλέον πάμε για την 1η Απριλί. Εκεί που ο Στουρνάρας θεωρούσε σίγουρο ότι θα υπάρξει staff level agreement, δηλαδή συμφωνία σε τεχνικό επίπεδο, τώρα περιμένει από την τρόικα «κατ' ελάχιστον μια δήλωση επαρκούς προσδόου». Ομως και αυτή «δεν είναι δεδομένη» συμπληρώνει (πάντοτε off the record), ανεβάζοντας στα ύψη τον πυρετό της αγωνίας.

Ποιας ακριβώς αγωνίας; Ποιος αγωνία και γιατί; Η συγκυβέρνηση αγωνία για το περιεχόμενο αυτής της συμφωνίας με την τρόικα. Διότι συμφωνία θα υπάρξει σε κάθε περίπτωση και δόση θα εκταμιεύεται, αφού το Μάρτιον ομόλογα πάνω από 9 δισ. και πρέπει να δοθεί η δόση (από τον EFSF και το ΔΝΤ) για να πληρωθούν. Επειδή,

ζητήσει βοήθεια από την Μέρκελ, η οποία είναι η μόνη που μπορεί να πει στους Μορς, Μαζούχ και Τόμσεν «μάγκες χαλαρώστε». Εχει κάνει, βέβαια, και η συγκυβέρνηση τις υποχωρήσεις της. Στο ζήτημα της τιμής των βιβλίων, ας πούμε, δέχεται πλέον να ισχύει η ενιαία τιμή για την πρώτη έκδοση μόνο των λογοτεχνικών βιβλίων. Και στο ζήτημα του γάλακτος έχει εφεύρει τη γελοιότητα του «γάλακτος ημέρας» («παραπλανητικό έως φαιδρό») χαρακτήρισε τον όρο ο αναπληρωτής υπουργός Γεωργίας Μ. Χαρακόπουλος, που θελεί τις ψήφους των λαρισαίων κτηνοτρόφων), λες και βρισκόμαστε στην εποχή που ο γαλατάς άρμεγε τις αγελάδες τα χαράματα, φόρτων δύο κάδους στο μουλάρι και το πουλού στο πόρτα πόρτα στην πελατεία του. «Γάλα ημέρας» δεν πρόκειται να υπάρξει, οπότε –αν υιοθετήσει αυτός ο όρος– θα υπάρχει μόνο το «φρέσκο γάλα», το οποίο πλέον θα διατίθεται για δύση διάρκεια βολεύει τις γαλακτοβιομηχανίες, προκειμένου να μπορούν να φέρνουν και «φρέσκο γάλα».

Επίσης, η κυβέρνηση ανέβασε το ποσοστό αποδοχής της περιβόλητης «εργαλειοθήκης» του ΟΟΣΑ στο 87% των μέτρων, έναντι 80% που δεχόταν αρχικά. Δεν μπορεί, όμως, ειδικά σ' αυτή τη φάση, να δεχτεί να περάσει νόμο που θα καταρρέει το βέτο του υπουργού Εργασίας σε ποσοστό απολύσεων πάνω από το μέγιστο καθορισμένο. Εβαλε την ασφαλιστική δικλίδα της συμφωνίας του ΑΣΕ (στο οποίο συμμετέχουν καπιταλιστές και γραφειοκράτες), που μπορεί να δώσει έγκριση έστω και κατά πλειοψηφία, η οποία θα είναι δημευτική για τον υπουργό. Αν πάρει να περάσει νόμο, θα υπονομεύει την ίδια της την ύπαρξη και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο. Δεν νομί-

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθηνα

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
Συνδρομές Ετήσια 85 ευρώ Εξάμηνη 45 ευρώ
Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638